

زنجیره‌ی ناودارانی ئیسلام

مه‌ولانای پرومی

نازاد ره‌وؤوف

رانیة - ۱۹۸۵

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دائلود كتايهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

زنجیره‌ی ناودارانی نیسلام

مولانا می پرومی

نازاد ره‌ووف

رانیة - ۱۹۸۵

جناہی یہ کہام
۱۴۰۵ کو چپی
۱۹۸۵ زایینی

چاپخانہی (الحوادث) بہ غدا - ۱۹۸۵

ت ۴۱۵۲۶۸۵

پيشه كى

له يه كه م سهره لدانى ئاده ميزاد له سهرزه وى و دست
پى كردنى ژيانى مروف ، له لايهن پهروه ردگاروه پيغهمبه ران ده تيران
به پى ي زياد بوون و گوپراني كومهل ، هر كومهل و گه ليك پيغهمبه ر و
باياميكي تايسته تى اسمانى بو تيراروه ، بو ئه وهى خودايه رستى و
مه به ستى هاتيان بوژيانى دونيا شاره زايان بكات . جائه و پيغهمبه ر و
تيراروانه له گه ل به ره و پش چوونى كومهل و پيگه يشتنى عقليان بويان
تيراروه ، وه ناردنى ئه م تيرارو و پيغهمبه رانه ش په يتا په يتا بو ئه وه ي
مروفه كان مائه ي ئاده يى به رن و زياتر له بىرو هوش له يه كتر نزيك بنه
وه . تاله هاتنى دوامين پيغهمبه ر صلى الله عليه وسلم له بيروراوه
له يه ك نزيك بن . يانى ئه و پيغهمبه رانه ي كه ده تيران بو گه ليك
يان هوزيك بووه ، تاله ئه نجامدا محمد صلى الله عليه وسلم تيرارو
هه موودينه كان بوون به يه ك و يه كيان گرت (1) . چونكه محمد صلى الله

(1) مه به ست له م يه ك گرتنه له لايهنى عقيده وه يه وه هه نديك له لايهنى
ته شريعته وه ، چونكه ته شريع له ديني كه وه بو دنييكي تر جياوازى
هه بووه له هه نديك لاهه و ئه ويش به هوى بارودوخى ئه وكات و شوينه
و نه ريت و ربه وشتى ئه وگه له ي كه دينه كه ي بو هاتووه .

عليه وسلم تنهئا بؤ هؤزليك يان گه ليكي تايه تي نه بوو ، به لگو بؤ هه موو
مرؤفي سه رزه وي به ، ياني ثايني ئيسلام به ستر او ته وه به هه موو مرؤف
له سه رزه وي به تيكر ابي بي جياوازي نه تيوان هيچ هؤزو گه ليك .

هه روه كو نه ودي كه پيغه مبه راني پيشوو «عليهم السلام» له كتييكي
زور گه و ره چه ند په راويكيان هيناوه به جور ليك كه بگونجبي له گه ل
ئاستي پوئشيري نه و گه له ي كه بؤي هيناوه . تا نه ر پادويه ي كه
ئاستي پوئشيريان به رزه بؤوه ، عه قليان چه ند پله يه كي بري ، نه و كاته
نه و په راوانه هه موويان سه ر له نوئي كوكرانه وه و له گه ل نه و په راوانه ي
مايوون و هيسا نه نيرابوون كرانه وه به كتيه گه و ره كه و به محمد
«صلى الله عليه وسلم» نبرايده . بي گودان هه موو دوزانين باوهر هينان
به و كتيه گه و ره به راستره و گونجاوتره وده لك له و چه ند
په راو دي كه له پيشدا بؤ گه ليك يان هؤز ليك هاتيت . چونكه له راستيدا
باوهر نه كردن به كتيه گه و ره كه باوهر نه كردنه به و چه ند په راو دي كه
له پيشدا لي ي كراوه ته وه ، بويه به هاتبي ثايني ئيسلام هه موو دينه كاني
تر و رجه ل بوونه وه .

به لام پاش نه و دي ثايني ئيسلام ته واو هاته خوار وه و كامل بوو ،
ئير پيوست به وه نه و كه پيغه مبه ري تربيت ، به لگو پيوست به وه
هه يه كه هه ورو جار ماموستايه كي زاناي تيگه يشتروي بليمه ت بيت و
نه و كتيه گه و ره به شرح و پراشه بكات بؤ گه لي موسلمان كاتي كه له
بيريان ده چته وه . جاله به ر نه و دي موسلمانان زه كو هه موو
مرؤفيكي ناسايي شايه سته ي له بير چوونه ون ، بويه پيوسته هه ر سه د
سايت به لايه ني كه موره ماموستايه كي بايمه تي لي هاترو به يد بيت نه و
كتيه سه ر له نوئي شرح كاته وه و پروون كاته وه به پي ئاستي

پۆشنیری ئەو خەلکەى ئەو سەردەمە چونکە بەلایەنى کەمەو
 نزیكەى سەد سأل جارێك ئەوێ کۆن بەسەر دەچیت و ، ئەوێ تازه
 لەگەڵ هۆش و بېرو پۆشنیری تازهى ئەوکاتەى تیايدا چاو
 دەکەنەو ، سەر هەل دەدات ، لەگەڵ ئەو پېش کەوتنەى کەپەيدا دەبیت
 بەهۆى ئەزەون و تاقى کردنەوێ پۆزانەیان ، بەهۆى بېر کردنەو و
 عەقڵ - بەکار هێنان - کەواتە ئەم هۆیانە دەبنە هۆى لەبیر کردنى
 سەردەمى پابردویان ، بەوێ کەوا تې بگەن هەرچى کۆن بوو بى کەلکە .
 کەواتە دەبیت مەرۆف هەمیشە پردێك دروست کات لەتوان کۆن و تازه
 نەك بایى هەرچى کۆنە بى کەلکە .

جالە بەر ئەوێ قورئانى پېرۆز فەرموودەى خوايە و نەگۆرەو
 بۆ هەموو ئان و سات و سەردە مێك دەگونجى و گومان نە لەویدا کە
 قورئان بۆ هەموو سەردەمێك پووێه کى تايبەتى خۆى هەيە ، دەبیت ئەو
 پووێ کەسەر بەو سەردەمەيە بخریتە پوو ، يانى قورئانى پېرۆز
 بە ئاویئەيە کى بازنەيى زۆر گەورە دەچووت ، کە بە هەزاران پارچە
 دابەش بوو و زۆریش بەتوندى پیکەو نووساون ، وە هەر سەدەيک و
 چەرخێک سەر بەپوو یە کە لەو پوووانە ، وە ئەوێ گرنگە لێردا
 شارەزاو لى زانێک وەماموستا و بلیمەتیک بە ئیلهامى خواى گەورە ،
 ئەوێ سەر بەو سەردەمەيە لەو پوووانە ئاراستەى ئەرخەلکەى
 ئەوسەر دەمەى بکات خو ئاویئە هەر ئاویئەيە و هیچى لى نە
 گۆرپراو .

جالە ئەنجامى ئەوجى گۆرکى و گۆرانکارییەى پوویداو
 لەوچەرخەدا چەند شتێک لەجى خۆى نەماو و لەجى خۆى
 دانەراو ئەو . وە ئەوێ لێردا پيوستە شارەزايەك بىت ئەوێ نە
 جى خۆى نەماو بىخاتەو جى خۆى و ئەو بۆشايەى کە

بوو ، به پادەيهك عەقل پەرهى سەندبوو گەخەلكى تەنھا افيرى
شەره قسە و قسە بازى كردبوو ، دل و دەرونيان لەبەر چوو بۆوه ، بۆيه
سەولانا پاپەرى و عەقلى خستەوه جىى خۆى و سنورى بۆدانا و
مافى خۆى دايه و به «مەسنەويه كەى» سۆزو عاتيفەى خەلكى جۆش و
خروڤشدا و كلبەى ئاگرينى بەردايه دلئى خەلكى بەباسى ئەوين و عەشقى
حەقىقى ، دەنگى لەنا و ئوممەتى ئىسلامدا زرنگايەوه ، بەپادەيهك دەلى
ئەوهى دلدارى حەقىقى نەبىت هېچ جۆره چيژيك لەئيمان و ژين نايىت
و دەيه و ئيمان بگە نىت ، گەر خۆمان نەسوتين بەئاگرى عەشق
ناينه ئەوكەسەى كە بتوانين دەورىكى تەوا و لەخزمەت كردندا
بىنين ، هەروەكو چۆن كۆتەلە دارىك كەجوان سوتا و ئەم ديوو ئەوديو
كرا تاچاكر بسوتئى ، بئى گومان لەئاكامدا دەبىتە خەلۆزىكى پەش ، بەلام
هەر ئەوه نەه گرى تىبەردرا سەر لەنوئى بلىسە دەستينىت و ، پشكۆيه كى
جوان و پەنگين و گەشاوهى بئى دووكەلەى لئى دەردە چىت ، گەر تىمەش
بەئاگرى عەشقى حەقىقى خۆمان سوتان و ، ئەم جەستەيه مان بەتەواوتى
پەش بۆوه وەكو خەلۆز ، ئەوكاتە پۆحە كانمان دەبىتە پشكۆيه كى
بلىسەدارو گرىكى بئى دووكەل .

بۆيه بەبۆيستم زانى ئەم پياوه مەزنانە تان بئى بناسنم بۆ ئەوهى
تئى بگەين كە بەدرئى مئرووى ئىسلام لەسەردەمى پىغەمبەرەوه «صلى الله
عليه وسلم» تاوه كو ئيمپروئى ئىمە ئەم ئىسلامە بئى ماموستا و پاپەر
نەبووه ، ديسان بۆ ئەوهى كە لك لە خۆيان و ژيانان و تئى كۆشانان و
ئامۆزگارريان وەر بگرين ، نەوهك تەنھا بەوه نەدەوه بوەستين كە خۆمان
بەسەردەمى پىغەمبەر و صلى الله عليه وسلم هاو ئەكانىوه بەستينەوه ،
چونكە زۆر جار ئەمانەوئى ژيانى ئەوان بەستينەدى ، وەپراستە و خۆ
لەوانەوه وەرى بگرين . . بەلكو بۆيستم ئەوه بزائين كە (مجدد)

له چه رخی خۆیدا پردیکه له تیوان سهرده می پښه مېر و چه رڅه که ی خوی
که تیايدا ده ژی •

عومهری کورپی عبدالعزیز که به (مجددی) یه که م داده نری
بازاین چی فهره موره له سهرده به ی خۆیدا که سهرده پای ته وه ی خه لیه ی
موسلسانانی ته وسه رده به ی خوی بروه ده ای « ده ترسم که دین
به شیوه یه کی و ابچه سینم به سه ر خه لکیدا که له توانا یاندا نه یت ، نه مچا
گیرو گراشیکم توش یت که بوم چاره نه کریت بویه له گال دینه که دا
شتیکی دزیایمی موباح تیکه لار ده که م بوئه وه ی دلیسانی پئی ندرم یت
وینزار نه بن (۱) وقد روی عن الامام الفقیه عمر بن عبدالعزیز انه قال

(۱) بۆ گۆرینی باوی خراب و په وشتی ناشیرین بۆویسته به نا بېرته
به ر هه ندیک شتی موباح بۆ ته وه ی چینگای ته و باوه خرابه بگریته وه ،
ثایمی ئیسلامیش بپنگای داوه به بانگ که رانی بۆ ته م جوړه
گۆرینه ، ته ویش به دروست کردنی خۆشه ویستی و دل راگرتن •
تا که دلیان بکه نه وه بۆکاری خپرو چا که و به ناسانی ته و په وشته
ناشیرینه واز بینن •

بۆ نمونه ته و که سه ی که له ناو زۆنگاوی خرابه کاریدا
ده تلپته وه ، بۆت هه یه که خۆشه ویستی له گه له ادروست که یت و
دای راگریت ، بۆ ته وه ی واز له وشنه خرابه بپیتت • • باوکیک
کوپه که ی یان هاوری که ی قوماچی به ، له به رامبه ر ته و قوماکرده
فیزی وهرزشیان کت و وه له هر بارییه کدا سه ر که وتنی به ده ست
هینا خه لاتیکي پپش که ش کات : یان فیزی سواری و رمب سازی
و ••••• هتد ، کات بۆ ته وه ی ته و بۆشایی به ی که له زانی به یدا
ده یت به و وازهینانه له و قوماکرده به و وهرزش و یاری کردنه
پرکاته وه ، جا نه گه ر ته و که سه خه ریکي هاتو و چۆی مه لیاکان
بیت با له جیاتی ته وه گه شت و گوزاریان بی بسکات ، وه ته گه ر
به رتیل خۆره یان هزی له خواردنی مالی خه لکه و به لاش خۆره
بale جیاتی ته وه کرپکه ی زیادکات •• ته م چاره سه ر کرده ش
هه ندیکیان له ده ست کار به رسته تی ته و ناوچه یه نه یه سه ر به م
شیوه یه ••• ص ۴۸۱ •• اصول الدتوه للدکتور عبدالکریم زیدان •

« والله ما أستطيع ان اخرج لهم شيئاً من امر الدين الا ومعه طرف من الدنيا استلين به قلوبهم خوفاً ان ينخرق علي منهم ما لا طاقة لي به » (٢) .

• به لئى (مجدد) تاوا له سردهمى خوى تئى ده گات كه پيوسته .
ته اشا ده كه ين كه عومهرى كورپى عبدالعزيز نامه يه كه ده نووسئى بو .
كورپه زا كه ئى عومهرى كورپى خه تاب خوايان لئى پرازى بئى له نامه كه يدا
داوا ده گات كه سيره تئى بايرى بو بنوسئى بو ته وئى له سهرى بپروا
وه كو ئه و بكات . . . كه چى وه لاهى كورپه زا كه ئى عومهر ته وه بوو « تو
عومهر نيت و ته وانه ئى له چوار ده ورتن ، ته وانه نين كه له چوار ده ورى
عومهر بوون ، بوئيه پيوسته له سهرت ، وا ئى سلامه كه بچه سئيت كه له
گه ئى توانا ئى خه لكى چوار ده ورت بگونجئى » (٢) . . . به لئى بوئيه
پيوسته تا گمان له نزيكترين (مجدد) بيت له ئيمه وه بوئه وئى چاويدان
لئى بكه ين و شوئن بئى يان هه لگرين .

وه ته بئى ته وه بزائين (مجدد) ئى هه موو چهرخه كان وه كه يه كن و
جيا زايان نيه ، ته نها له چؤنيه تئى دروست كردنى درماتى ئه و چهرخه و
شيوازى به خشمه كه ئى نه بيت ، بوئيه گهر جئى گورپكى يان بئى بكرئت ته و
ده وره ده بنين كه له و سرده مه دا پيوسته جالهم باريه وه ما ئوستا سه عيد
نوورسى ده فهرموئى « ته گهر من له چهرخى (پؤمى) دا بئى يامايه
(مه سنه وئى) م ده نووسئى ، ته گهر (پؤمى) يش له م چهرخه دا بئى يامايه
به يامه كانئى نوورى ده نووسئى » .

له كو تا ييدا ده لئيم بوئيه بئيم خوئشه كه ئه م بيا وه مه زنه به گه لئى كورد
بناسئيم چونكه تئى سئاستىكى واى ده رباره نه نووسراوه ، ته نها كاك

محمد تافانہ کور تہیہ کی ژبانی نووسیوہ لہ گہل وەرگیرانی سرودی نهی
به ناوی مهولانا جه لاله ددینی پۆمی و سروودی نهی « + وه مامۆستا
محمدی شلماشی تهنهها هه ندیک له چیرۆکه کسانێ له زمانێ فارسی به وه
کرد وه به کوردی به ناوی (نۆینه) خوا پاداشتی چاکه یان بدات وه ،
وه هیرادارم له کهم و کورپی بپورن ، خوا وه ندی مهزن یاریه ده زمانه .

تازاد ره ژوف، تارف

وانیه

سەردەمی مەولانا

جیهانی ئىسلامى پيويستىه كى زۆرى به كەله پياويكى لىهاتوو و بىلمەتى تەها هەبوو ، نوێ كەرەوهى ئەم ئايىنە بىت ، كە به لىكۆلنەوه و ووردبوونەوهى ، چوو بىتە نازجەرگەى فەلسەفەو به سەلامەتى لىي هاتىتە دەرەوه ، لە پاشان به تەجرەبەى خۆى بۆى دەرکەوتى كە فەلسەفە سەرايىكە نەزان به ئاوى تى دەگا ، وه بتوانى به ووردبوونەوه تويزىنەوهو لىكۆلنەوه ، تەلىسمى لەفزی و دەهۆلى بوشى فەلسەفە دەرخت ، بۆ ئەو كەسانەى تەجرەبەيان دەربارەى فەلسەفە نىه و ، تيايدا قوول نەبوونە تەوهو ، ئارەزوويان لىتەتى و شوينى دەكەون .

جیهانی ئىسلامى لەو كاتەى پيويستى به كەسك بوو ، كە بتوانى بەو دلە پر لە سۆزو بەو عاتىفە بەهيزەيهوه ، گيانىكى نوێ بکاته بەر ئەو كۆمەلگايەى كە تيايدا عەقل زال بوو له سەر حسابى عاتىفە ، كزى و مەلوولى پزوى تى كردبوون .

كەسك بىت كە بتوانى قسەزانى (علم الكلام) يەكى تر بىتە كايەوه ، لەسەر شىوازيكى نوێ و بەگز عەقلى نەچىت . مەبەست ئەوهيه تەنها برىتى نەبىت لە شەرەقسەو بەزاندى ئەم و ئەو ، بەلكو

بریتی بیت له گردنهوهی گری کۆرهدی فیکر و دەر وون ، که قسه زانی
له پاش خۆی به جۆی هیشتوره ، وه بهخشینی ئارایی و نوری ئیمان
به دل له بهرد بووه کان •

ئهو پیاوهی که نیویست بوو بو ئهم کۆمه لگداو سه ده به بهدی هات
له که سایه تی مه ولانای پۆهی ، وه دیوانی هۆنراوه که تی که ناسراوه به
- مه سته وهی مه عه وهی - شه ژرشیک بوو کرا به سه ر قسه زانیداو هیزو
پسزی لای پری ، وه په خنه به کی زۆریشی گرت له فه لسه فه له پرووی
به رنامه و پارچه وه وه ، ئهو فه لسه فه به ی که له سنووری تابه تی خۆی
لایدا بوو ، وه زیاده په وی کردبوو له دل که چیتی بوو چه و اسه کان
هه ستیاره کان و عه قل په رستی ، ته نه ت به ده ای که بوو بیات ترا بوو
قسه زانی که نوئی ، که زیاتر قه ناعه تی ده به خشی به و عه قل سه رکیش و
هه دیشه هه لچوووه ، به و دەر وونه په شیوره شه ژاوانه ، له ئاستی نه و
عیلمی که لامه ی ، که به درزیایی سه ده کان کردبووی به پیشه ی و
بانگی بۆده کرد •

ژیان و به سه ر هاتی

مه ولانا جه لاله دینی پۆمی له شه شی (ربیع الاول) ی سالی ۶۰۴ ک
له شام «به لخی» ناریجهی خۆراسان هاتوته دیناوه ، بۆیه هه ندیک جار
به جه لاله دینی به لخی یان مه وله وهی به لخی ناو ده بریت •

باوکی که « موحه مه دی کوپی حسینی خه تی به کری هه و
نازاوی « به هانه ددین وه لده » و به شای زانایان ناسراوه ، وه له په سه نو
وه چه ی - ئه بو به کری صدیقه - « خویان لای پازی بیت » •

مه ولانا جه لاله دین دهستی کرد به خویندن لای شیخ زه ره انه ددین

موحه قیقی تهرمهزی « که یه کیک بوو له قوتایه کانی باوکی و له
 سه ردهستی ئه و پینگه یشتوووه . . جا باوکی مهولانا « شیخ به هائه ددین »
 پرده خه یه کی زوری ده گرت له زانایانی سه ردهمی خوی ، ده باره ی
 ئه وه ی که خو یان خه ریک کردوو به زانسته عه قلیه کانه وه و ، هه ول و
 ته وه ، لایه کی زور ددهن بو ئه وه ی فیری بین ، وه دزوره په ریزن له
 قورئان و حه دیس . شیخ - به هائه ددین - ی باوکی مهولانا زور به سام
 و به هه بیته و به و یقار بوو ، زور پیزی لی ده گیرا له لایهن خه لکیه وه
 به گستی و ، زانایان و هه لکه وتوانی سه ردهمی خوی به تایه تی ، وه له
 هه موو لایه کی وولاته وه داوای فه توایان لی ده کرد ، ئه و خه لکه زوره ی
 که له ده وری کو ببوونه وه پتی « خواره زم شا » ی هه ستان و داوای به
 جی هیشتی وولاته که ی لی کرد ، ئه ویش به خوی و بنه ماله که به وه
 کوچی کرد .

له زور له و شارانه ی هاتوو نه ته ریگای ، مه نزل ی تیا دا کوتا وه و ،
 خه لکی ناوچه که زور به گه رمی پیشوازیان لی کردوو وه ، پریزیان
 گرتوو وه ، تا وه کو به ته وا وه تی له « تۆنیه » له سالی ۶۲۶ ک جیگیر بووه و
 به یعه تی به ست له گه ل « عه لائه ددین که ی قوباد » ی سولتانی پوم که
 زور به جوانی پیشوازی لی کردو ، پریزیکی زوری لی گرت .

جا له کاتی ئه م کوچ کردنه دا ، له سالی ۱۲۱۲ ی زاینی دا به
 شاری « نيسابور » دا تی ده په پرن ، چاویان به « فه ریده دینی عه تار » ی
 سو فی و خواناس و شاعیری ده زن ده که ویت ، جه لاله ددینی پینج
 سالانه ی ده چیه دلوه وه ، هیوای سه رفرازی بو ده خوازیت و ،
 نوسخه یه ک له کیتی « بیلاهی نامه » و هه ندیک ده لین « ته سرار نامه » ی
 پی ده به خستی .

شیخ به هائ، ددین دوو سال له شماری «قونیه» دا مایه وود و تا سالی ۶۲۸ ی ک دنیاى به جئ هیئت ، یشان کوپه پیگه یشته ووه هه لکه و توی که مهولانا بوو جئى گرت، ووه .

میر بدرالدین «کهرتاش» ماموستای سولتان خویندنگایه کی بو مهولانا بنات نا ، که ناسرا به خویندنگای «خوداوه ندکر» و وه قیقی زوری بو بریه ووه ، مهولانا ی کرد به سه روک و لیر سرا و تیایدا .

مهولانا به رده وام بوو له وانه ووتنه ووه و ناموژگدی و پابه ری کردن له سه ر شیوازی بارکی مهزنی ، ثم پایه به رزه و جیگه پیر وزه ، نه بووه هژی بهر به ستیک ، له پیگای فراوان کردنی خویندن و غو شاره زان کردن و ، لیکۆلینه ووه و ، قووال بوونه ووه له زانسته کاندای ، تا وه کو له سالی «۳۶۰ ی ک» پرووی کرده و ولاتی شام بو له خویندنگای «حعلاری» به ی شاری حه لهب نیسته جئى بوو ، ووه که لکبکی زوری وهرگرت له که هاله دینی کرپی عهدیم ، زانایانی حه لهب دانیان نابوو ، به لیه تووی و هه لکه و تووی ، بهر فرازانی نهو له زانسته باشان له حه لهب ووه پرووی کرده دیمه شق له ری له خرتینگای «موفه ده سیه» دامه زرا ، به رده وام کوپی ده به ست له نه ل شیخ محی الدینی عه ره بی و ، شیخ سعدالدین ی حمه ووی و ، شیخ عوسمانی پلومی و ، شیخ نه و حه ده دینی کرمانی و ، شیخ صدرالدینی قونه ووی ، که هه مرویان له و سه رده مه دا له دیمه شق کر بوونه ووه .

مهولانا له سالی ۶۳۴ ی ک» که پایدیه «قونیه» ، که و ته «نو خه ربک» کردن به وانه ووتنه ووه و فه وادان ، زوری به ی نهو زانایان ماقولانه ی کشان به ره و «قونیه» ، زیاتر نه وانه بوون که و ولاته که دین به جئ هیئت بوو له ترس و بیمی فیتنه ی «ته تهره کان» ، بویه بوود شماری

زانست و ، مهلبه ندى زانايان و هه لکه وتوان ، ههروه ها هاوه له کانی شیخ
«محي الدينى عه ره بى» ، پاش مردنى هه ره له وئى جىگر بىوون له وانه شیخ
صدرالدينى قونه وى بوو . مهولانا لى برابوو بو وانه ووتنه وه وه فه تها
دهر کردن ، وه خویندنگاهى نزیکه ی ۴۰۰ کهس وانه ی تها ده خویند .

مهولانا بهره وام بوو ، له دهرس ووتنه وه و که لک گه یاندن ،
ههروه کو ماموستایه کى خویندنگاو زانایه کى ئاینى ده ژیا ، تا پروودانى
ئهو پرووداوه ی که ته وژم و پاره وى ژيانى به ته واه وى گوپى و ،
قه ریحى کرده وه و به هره ی ژيانى بلیسه ی سه ند ، که هو کارىک بوو
بو نوابانگ دهر کردن و دوور بىنى و نه مری ئهو پهاوه بهره وه .

له «جمادى الاخرة» ی سالى «۶۴۲ ى ك» پهاوینكى سوڤى له
ته ورتزى ئیرانه وه گه یشته قونیه ، که ناوى «موحه مه دى کوپى عه لى
كوپى مه لىك داد» بوو ، ناسرابوو به شه مسى ته ورتزى ، خه لکى که م
ئاگای ره سه ن و ئه حوالى ژيانى بوون ، پروژیکيان مهولانا جه لاله دین له
گه ل کو مه لىک له زانایان و قوتابیانى سه رده مى خوئى به رىگادا
ده پرویشت ، خه لکىكى زوریش چوار ده وریان دابوو ، پرسىساریان
لى ده کرد و که لکيان لى وه رده گرت . له م کاته دا «شه مسى ته ورتزى» هاته
پشه وه و لیان نزیک بووه ، ووتى : مه به ست چیه له خویندنى ماتماتىک
و زانستى ؟ مهولانا ووتى : بو ئاگادار بوون و شاره زا بوون له ئادابه کانى
شه رع . . . شه مسى ته ورتزى به وپه پى ممانه و له سه ر خوئیه وه ووتى :
نه خیر . . به لکو گه یشته به زانراوه - معلوم - کان ، وه ئهو به یته
هوئراوه یه ی «حکیمى ئنائى» خوینده وه که تهایدا ده لى :

، ئه گه ر زانستىک نه فست بى نه گرت ، نه زانى زور باشتره له و
زانستیه « بویه جه لاله دین واقى وپماو ، شه مسه دین نیشانه گه ی بىکاو ،

ئەو ئىرەي بۆي ھاۋىشت گرنى . •

مەھولانا لە گەل مامۇستا تازە كەيدا گەزەبە، و بۇ ماۋەي چەل پۇژ بە يەكەۋە مانەۋە ، لە ھەندىك پىۋايەتدا دەئىن كە بۇ ماۋەي شەش مانگ لە گەليا ئىتتىكافدا بوۋە ، لە ھۆدەكەي (صلاح الدين) زەركوب «الدفان» كە پىگە بە ھىچ كەس نەدەدرا بىچنە ژوورەۋە بۇلابان جگەلە «صلاح الدين» خۆي نەبىت ، جەلالەددىن بەم بە يەك گەبىستەنە پى بو لە گىيانكى تىرى نوئى ، جىھانكى تىرى لى ئانكرا بو ، كە پىبوو لە ھەقايق و ئەزۋانى (۱) ، راستى ئەدەش ، مەھولانا خۆي دەست نىشانى كر دوۋە لە يەكەل لە بەيتە كائىدا كە دەئى «شەسى تەورىزى بو ، پىزى ھەقىقەتى بى نىساندام ، ھەر ئەۋىشە قەرزار بارىم لە گەبىستەندا بە ئىمان و يەزىن . • سولتەن ۋەلەد كە كوپى مەھولانايدە دەئى «ئەو مامۇستا مەزە ، بو بە قوتابە كى بىچوكى شىخى تەورىزى » كە ھەموو پۇژىك دەرى لى ۋەردە گرت ، سەرەپاي ئەزەي كە پەلەيە كى زۆر ئارەزاينەي پى بو لە زاستەكان و زۆرىش تىرى گەبىستەبو ، لە زوھدىشا زۆر پىشكەوتوو بو ، بەلام لە لاي ئەم مامۇستايە عىلمىكى نوئى بەدى كر ، كە بە ھىچ جىۋرەك ئاگاي لى ئەبوۋە . •

مەھولانا بەتەۋاۋەتى مەكچى شىخە تازەكەي بو بە پى گەشەۋ زەۋقەۋە پوۋى بەلای ئەردا ۋەر گىراۋ ، بەتەۋاۋەتى لە ئوتتاي ز مەيدەكانى بى ئاگا بو ، ئەم پوۋداۋە سەختەش زۆر گران بو بەلابانەۋە ، بوۋە ھۆي ھەلچوونيان و دەيانرەت ھەموو ئەمەنسان لە پىتاۋى خزمەت گوزارى شىخدا بەختى ، ۋە كەرامەتیمان بەيۋاى خۇمان دى ،

(۱) راستى و چەشە •

به هۆی ئیمهوه ناوبانگی به هموو لایه کدا بلاو بووه ، پیاویکی نه دیوی نه ناسراو هاتو له تیمه ی کردو لئی داگیرکردین ، هیچ چاریکمان نیه بو به یهك گه یشتن و بینینی ، دهرس و موخزه ره کانی به کی کهوت و وهستان ، بی گومان ده ییت ئه م پیاوه پیاویکی سیحر بازییت ، یاخود لیزان و قسه زانیکی زۆر لیها توو بییت ، واته م کینه دا کو تراوه ی به زانستی وزانین ، به م شیوه یه ههروهك پوشکه یه کی بیی نرخ یان کاغه زیکی سوکه له پاپیچ کرد .

دوژمنایه تیان له گه ل (شه مس الدین) په ره ی سه ند ، برپاریان دا له قونیه ده ری بکه ن ، بو ئه وه ی جاریکی تر پر وخساری ماموستا که یان بینه وه ، پاشان بینه وه گه لکی چا ک ، به لام (شه مسه دین) ئارام و حیلمیکی زۆری نواند به راه بهر به م کاره ساته ، تا له سنوور ده رچوون ، (شه مس الدین) ترسا شهرو تا زاوه پروو بدات ، بو یه به دزیه وه له قونیه ده رپه ری ، ئه مه یش له شه والی سالی ٦٤٣ ی ک بوو پاش هاتی بو قونیه به سالی ک و چوار مانگ .

جه لاله ددین زۆر خه مبار بوو ، به وون بوونی ماموستا که ی ، به پاده یه ک وازی هینا له گشت قوتابی و مریده کانی ، وه ئه وه هیوا و ئاواته ی به ته مای بوون پاش ده ربه ده رکردنی «شه مس الدین» بو یان نه هاته دی ، به لکو بووه هۆی بی بهش بوونی هاو پر یانی پاستگوو به وه فا له که لک و درگرتن له شیخه مه زنه که یان .

شیخ به دا برای مایه وه له خه لکی و گوشه گیر بوو ، وازی هینا له کار و پیشه ی خۆی تا وه کو له نا کاودا نامه یه کی شیخ «شه مس الدین» ی بی گه یشت له دیمه شقه وه ، به م نامه یه ده روونی جه لاله ددین ئاوی خواری ده وه و برینی سا پرێز بوو ، پاشان گه پرایه وه بو کو پی گوئی گران

ههروه کو جارانی پیتشو ، زۆر به پروویه کی گهش و پر له سۆزه وه
پرووی کرده ئه وه که سانهی که به شداریان نه کردبوو ، له دهر به دهر کردن
و نازاردانی «شهمس الدین» پاشان نامهیه کی پر له سۆز و حۆشه و بیستی
نووسی بو. «شهمس الدین» که له یه کیکیان-ا ده لیت :-

ئهی نووری ناو دڵ وهره

مورادی نار دڵ وهره

ئهی ئه وه که سهی له تۆوه

ئهوینم زانی وهره

ئهی ئه وه که سهی گه پستن پیت خویشیه

به جودایت خه مباری و نا-حۆشه

تۆوه که خۆردوور و نزیکیته یه که

ئهی نزیکیی دوور وهره

دڵ و دهر و نونی هه چووی خه لکی دامر کایه وه ، جهلاله دینیش که
زانی خه لکی وازیان هیناوه له دوژمنایه تی و دووبه ره کایه نی له گه ل
«شهمس الدین» ، کوپه که بی که ناوی «سولتان به لهد» بوو له گه ل دیاریه کی
زۆر گران به ها نارد بو لای ، بو ئه وه ی ئه وه دیاریان ، بخاته بهر پیری و
داوای لیخۆشبوون بو ئه وانه بسکات که نازارین داوه له گه ل نامه یه کی
جوان و پازاوه تاییدا دارای لی کردبوو بگه پیته وه بو لایان له قونیه .

به لیخ شهمس الدین هاته وه قونیه ، جهلاله دین زۆر دشماد بوو ،
به جووته کوپریان گهرم بره . پیزو حۆشه و بیستی زۆر زیادی کرد له
گه ل شیخه که ییدا ، به لأم ماو دیه کی زۆر تینه پیری به سدر ئه م نهمه ته
تا جارێکی تر نازاوه و ئاشووب به ریا بۆوه ، له وه که سانهی به شداری
نازاوه و ئاشووبی ئه م جاره یان کرد کوپه ناوه نجینه که ی حۆی بوو ،

که ناوی «شلی علاءالدین» بوو ، وه بو جاری دووم «شمس‌الدین»
وون بوو .

نه جاره جه لاله دین سهری دنیای لی هاته وه یهک و گه شته
تینی ، بویه هه موو نه وانهی که بوونه هوئی نازاردانو ، وون بوونی
«شمس‌الدین» دووری خسته وه له خوئی و ده ری کردن به لام نهم
جاریان زیاتر خهریک بوو به کۆری گوئی گرانه وه ، نه مهیش له سالی
۶۴۵ی ک دابوو .

جه لاله ددین شوین نه ما نه گه پئی به دوی شیخه کهیدا ، جا که
هیچ شوینه واریکی نه بوو ، حالی به ته واوه تی گوپراو ته نانهت نهیده توانی
ساتیک نارام بگریت ، هه ردهم دههات و ده چوو له خویندنگا کهیدا
هه ر وه کو ویل بوو بیت ، به پاده یهک هه ر نرکه نرکه نالی بوو ،
به رده وام خهریکی هونینه وهی شیعو به خشمایی په وان و پر له سۆز بوو
بو شیخه کهی .

نه گه ر پۆزیک له پۆزان یه کیک له گه لیدا بدوایه ده بارهی
شیخه کهی و بیووتایه چاوم پی که وتوو ، یان به خزمه تی گه یشتوو
له خو شیدا جل و بهرگه کهی خوئی داده کهند و پیشکه شی ده کرد .

جه لاله دین پرووی نا به ره و شام ، بو گه پان به شوین «شمس‌الدین»
وه هه ندیک له هاوه له کانی له م سه فه رده دا هاو پیه تیان کرد ، پاشان
گه یشته دیمه شق و گری خو شه ویستی و عه شقی بهردایه دلئی خه لکی
دیمه شق ، و به سه ر سوپرماتیکه وه ده یانوت : نه و پیاوه کیه که
پینگه یشتوو سهرده می خوئی و ، پی هاوتای زه مانئی خوئی به م شیوه
ویل و سه رگردان کردوو ؟!

جا له باش نهووی که هیچ شویته وار و شوین پیه کی «شهمس الدین» ی بهدی نه کرد ، به دهر و ویتکی پر له نارامه وه بو تی : جیاوازی نیه له تیوان من و « شهمس الدین » دا ، نه گهر نهو خۆر بیت من زه پدیه کم ، نه گهر نهو دهر پایه که من دلۆپیکم ، جا نوری زه پدهش ههر له خۆره وهیه و ، ژیا نی دلۆپیکش ههر له دهر پارهیه ، مهولانا سهر له نوئی گه پاره وه قوئیه » •

له «قونیه» دا چنده سائیکتی تر مایه وه ، به لام دوو باره ناگری خۆشه ریستی له دهر و زیندا کاپیه سهندو ، له گه ل کۆمه لیک له هاو پیتی کانی گه پاره وه دیمه شق پاشان کاتێ گه یشته نهو قه ناعه ته ی که خۆی عه نیی « شهمسه » ، به ره و « قونیه » گه پاره وه و بو تی من کاتی خۆی ده گه پام به شوین « شهمس الدین » دا به لام گه پاره کم له راستیدا بریتی بوو له پشکین به شوین خۆمه دا نهووی که له « شهمس الدین » دا هه بوو هه مووی له خۆمه دا ههیه ، گه یشته بووه پله یه که نه ره ی به دی ده کرد له « شهمس الدین » دا له خۆیشیدا به دی ده کرد •

پاشان شیخ « سه لاحه ددینی ده قایی » کرده هاو نهی و خه لیفه و هاو پیتی ژیا نی تابه تی خۆی ، وای به سهر ها تبه و له لای نهو نه بوایه لای هیچ کهس دلی ناراسی نه ده گرت •

سه لاحه ددین به م شیوه یه ژیا نی گرت ه بهر بو ماوه ی بیست سال تا له سالی ۶۵۷ ی و ه فانی کرد ، پاش سه لاحه ددین ، شیخ جه لاله ددین « شله ی حسام الدین » ی کرده هاو کۆپو دانیشتی تابه تی خۆی ، وه ههر نهویش بوو بووه هو کاری دانی « مه سنه وی » ، وه ههر به هو ی نهو وه بوو دهر وونی خه ژشاو قه ریحه ی کرا یه وه ، به لام کاتێ خه یزانی حسام الدین وه فاتی کرد ، بووه هو ی خه ریک بوونی « حسام الدین » و ،

دوور که و تنه وی له جه لاله ددینه ووه ، نه مه شی کاری کرده سه
دهروونی جه لاله ددین و ، ووشک بوونی قه ریجه مه ولاناو ، وهستانی له
نوسینی مه سنه وی •

جه لاله ددین هر وه کو له وه ویش باسی حالیمان کرد ، ئارام و
بشمووی لی ده برا ، گه لای یه کیک نه بوایه که هاوگری بیت و دهروونی
له گه ل دهروونیدا بگونجیت ، جا ماموستا که ی که ناوی «سید بهاء الدین» ه
یه که م کهس بوو که نه م هاوگری و هاوسه ریتی بهی له گه لیدا بووه جا
کاتی که وه فاتی کرد ، شیخ بو ماوهی پنج سال مایه وه ، تایدا هستی
به بی تاقه تیه کی زورو ژیانیکی غه ربی ده کرد ، پاشان « شمس
تهوریزی » هات و نه و بی تاقه تیه نه هیشتم ، به لام کاتی دیار نه ما دیسان
نه و غه ربیه رووی تیکرده وه ، هه روا به په شوکاوی و په زاره وه مایه وه
تاوه کو نه و بو شایه ی ، به « سه لاهه ددینی ده قاق » پر کرده وه و ، پاشان
به « شلبی سه لاهه ددین » • ههروه کو بلیت نه و به هرانه ی ، که
خراونه ته دهروون و فیره تیه وه ، پیوستی به یه کیک هیه که
ببخروشین و بیخانه جوش •

به لی دانانی مه سنه وی ، جگه له وه لامدانه وه یه کی پوچی نه م
بانگه وازه شاراو به نه بیت هیچی تر نه بوو • جا هه لباردنی هاوپی و
هاوه لانی ژیان ، وه کو سه لاهه ددین و حسام الدین به هوی زانیاری و
زوه دو که شف و که راماتانه وه نه بوو ، به لکو به هوی گونجاوی
پوچ و هوش و دل و دهروونیا نه وه بوو • وه باسی نه وه شی
کرده وه که هوی جوش و خروشی بو سه لاهه ددین ، زیاتر له
یه کیکی ترو ، هوگر بوونی پیه وه ، ته نه ا نه وه بووه که گونجان روویدا وه
له نیواناندا و هیچی تر ، وه فهرموویه تی : نه گه ر خوشه ویستیک بنیات ترا

له سەر گونجان ، هیچ جوژه په شیمانیه کچی به دوا دا نایهت نه له دونیاو نه له ناخیره تدا ، بویه نه وانهی که تینیئی ئهم گونجان د نه یان نه کرد ووه هه همیشه تاواته خواز ده بن و ده لین : « یا لیتی لم اتخذ فلانا خلیلاً (۱) » ، به لام خو شه ویستانی به یه کوه گونجاو هیچ جوژه نا کوکی و ، رقه به رایه تیه که نه له نیوایندا ، نه به شیمان بوونه ووه نه لومه کردنی یه کتری تیدایه « الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقین (۲) » ، پاشان ده لیت : « هه ر ئهم گونجان د نه بوو کسه ئیمانی دروست کرد له ناو سما حابه کان ، وه دل و ددروونه کانی کیش ده کرد بۆ لای پیغه مبر « صلی الله علیه وسلم » وه فزایش مهر بۆ ئهو گونجان د نه ده گه پته ووه ، له ئیمان هیئانی زور کهس له پیشینمان ، نه که بۆ موعجزات ، چونکه که سیککی گونجاو له گه ئی یه کیککی تر نا سیفته کانی ئهو ودرده گریت و ، پرده گئی ئه ویش ده گریت » •

وه فوات کردنی مهولانا :-

له سالی (۶۷۲هـ) دا شاره که ی جه لاله ددین « قرینه » توشسی بوومه له رزه بوو ، وه ئهم ته قینه ووه له رینه و دیه هه فته یه کچی ته وای خایاند ، لهم کاته دا مهولانا نه خوش و ، په هه نده ی جیگابوو ، خه لکیش لهم کاته ناهه مواره دا زیاره تیان ده کرد و دا وای نزو پارانه ووه یان لی ده کرد ، بۆ ئهم باره ناهه موراهی تیدان ، ئه ویش ئه رمووی « زه تری برسیه تی و دا وای پارویه کچی چه ور ده کات ، بهم زوانه ویش ئهم یارووه چه وره ده گلئیت و له پاشانا ئیودیش ئهم به لایه تان له سهر لا ده چیت » •

(۱) سورته تی فرقان نایه تی (۲۸) •

(۲) سورته تی زخرف نایه تی (۶۷) •

وہ ہونراوہو پہخسانتیکی زوریشی دہخویندہوہ ، کہ تیایدا
 سۆزو ئارہزووی خۆی پیشان دہدا بۆ گہیشتنی بہ خوۛشہوہیستہکھی وہ
 پۛشوازیہکی گہرمو گوپی لہ مردن دہکرد ، بہ دہروونیکھی فراوانو
 پروویہکی گہشہوہ • یہکیک لہ ہاوپرپیکانی کہ ناوی «سہدرہدین» بوو
 ہات بۆ خزمہتی و ، دوعای بۆ کردو داوای شیفایہکی زوو بہ زووی
 بۆ کرد ، مہولانا عوزری بۆ ہنایہوہو فہرمووی : شیفای خوای
 گہوریش بۆ تویت ، بہلام ... تاخۆ لابردنی پەردہی نیوان دوو
 خوۛشہوہیست چ زیانیکھی تہدایت ؟!

جا لہ و کاتھی لہ سہرمہرگت و گیانہلا بوو ، فہرمووی : «ئہگہر
 تو خاوەن باوہر و شیرین بیت ، ئہوا مردنہ کہ یشت زور خوۛش و بہ
 تام و شیرینہ ، چونکہ مردن خاوەن باوہر ، وہ ئہگہر تویش کافرو
 تال و بی تام بیت ، ئہوا مردنہ کہ یشت کافرانہیہو تال و گرانہ ، •

بہو جوۛرہ بہ بہردہوامی خہریکی پروون کردنہوہی حہقایق و
 زانین بوو ، تاوہکو گیانی پاکھی لہ گہل خۆرئاوہووندا لہ سالی
 (۶۷۵)ی ک بہرزبووہو بۆ ئاسمان و ، بہ دیداری خوۛشہوہیستہکھی
 شادبوو کہ ہمیشہ گریہو زاری بوو بہ دوایدا •

کاتیک تہرمہکھی بہرہو گوپرستان ہہلگیرا ، خہلکینکی زوری
 شارہکھی داباری بہ سہرداو ، ژمارہیہکی یہکجار زوری لی
 کۆبووہو تہنانت زور لہ شوین کہوتوانی ئاینہکانی تر ، بہشہاری
 ہہلگرتنی تہرمہکہیان کرد بۆ گوپرستان و • ہہموو بہ جاری بۆ گیانی
 پاکی مہولانا دہگریانو ، غہم و بہزارہ دایگرتبوون •

جولہکھو دیانہکان لہم بہپئی کردنہی مہولانادا بہ دہنگی بہرز
 نیجیلو تہوراتیان دہخویندہوہ ، موسولمانہکان ہہرچہندہ لایان دہدانو

دووربان ده خستنه وه بی سوود بوو ، ثم باسه یس گه یسته وه دم
 فهرانپه وای وولات ، به قه شو راهبه کانانی ووت ، تیوه چیتانه به
 سهر ثم کرده وه ؟ ته ره ته رمی زانایه کی موسولمانانه ، ته وینس له
 وه لاند ووتیان « به هوی ته وه وه حقیقه تی پیغه به ره کانمان زانی وه له
 خوورپه رشتی ته ودا سیره تی ته لیا بیگه یستوه کانمان بینی » .

له به ره به یانه وه ته ره مه که ی که ونه پی و ده مه و ژوارده گه یسته
 گورستان وله شه ودا نیراو به خاک سپردرا .

سمیفات و ره وشتی :-

مه ولانا وه رزش و هر جابه ده یه کی نه فی به پیژی مه بوو ، وه
 عیادته و خوا په رسته کی زوری هه بوو ، « سه به سالار » که چنده ها
 سال ها ورپیه تی کردوه ده لیت ، « قهت به بهرگی نوسته وه نه م دیوه ،
 وه هیچ کاتی سهرین و نویتی نوستم له لانه دیوه ، جا پوژیک خه و
 زال برو بیت به سهری تهرا به دانسته وه لی ده خه ووت » سه یه کیک
 له به یته شبعره کانیدا ته وه ی ددرخستوه وه ده لیت : « چوون یه کیک خه و
 ده چیته چاوی و ثم دیوو ته و دیو ناکت ته گهر له سدر درکده زی
 بنویت » ؟! جا ته گهر کتی نوژ بهاتایه پرووی ده کردد قیلده و په نگی
 تیک ده چوو زوریش له نوژره که با تی رادما ، وه « سه به سالار » ده لیت
 « چنه جار بنیومه که له کاتی نوژی عشاوه نوژی دابه ستوه به
 رادمه ک هه موو ته و شه وه ی بردوته سهر له یه ک پکاتا » .

جده لاله دین له شبعره کانیدا وه سنی نوژره که ی کردوه به
 شیوه یه کی زور جوان و شه و قدار ، ته مه یس به لگه یه له سهر ته وه ی که
 نوژر کرده که ی بریتی به له نوژی یه کیک ویل و ، خنونه و یست و ، تی

پامان لهو نوږزه داو ، ټاگای له خۆی نامینې و ، خهريك ده بېت له گهډ
په روه رد گاری خۆی هیچ ههستیکی نامینیت ددر باره ی کات و شوین ، له
گهډ هه موو کړنووش بردن و ، سوژده بردنیکدا فرمیسک ده پږیت و
ده چو پږیت به سهر پږشه که یداو ده تویته وه له ناو خوشه و یستیداو کلبه
ده سینیت •

جاریک له کاتی نوږز کردندا ده گریاو چاوه کانی فرمیسکی تیا ههډ
ده قولی و کولمی گه شاهه ی و ، پږشه ناسکه که ی له بهر فرمیسکی زور
هه موو ته پږ بوون ، سهرما که ی قونیهش له زستاندا زور تونده ،
فرمیسکیش له پرومهت و پږشه که ی ده بیه سینیت و ، ده بېت به شه خته و
ټویش هه ر له نوږزی خویدا به رده و امه و ټاگای لی نیه •

زاهیدیکي کهم خور و ، به قه ناعت بوو هه موو ټه و دیار یانه ی
که بوی ده هات له لایه ن پاشاو میرو ده و له مهنده کانه وه ، هه مووی
دابهش ده کردو ده بیه خشین به هه میسه بی خۆی بی بهش ده کرد ، زور
یش دل خوش ده بوو ، هه ر کاتی له هه زاری و برسیتیدا بوایه ، هه موو
جار له م کاته نه دا ده یووت « ټا ټیستا هه ست به لی پړانم ده که م بو
خواو ، بونی لاوازیتی خوم ده که م به رابه ر به خودای گه وره » •

زور پیاویکی سه خی و دل فراوان و به خشمه رو له خور بورده بوو جا
ټه گه ر سوال که ریک بهاتایه و دا زای شتی لی بکر دایه و هیچی نه بوایه ،
ټه وا کراسه که ی یان عه با که ی خۆی بی ده به خشی ، له بهر ټه و هویه
هه میسه کراسیکی له بهر ده کرد که به ناسانی دابکه ندریت ، وه زور به
تواناو به ټارام بوو •

پوژیک به پږگایه کدا ده پروات سه گیکی نووستوی چاو بی
ده که هیوت ، که به یانایی پږگاکه لی ی پراکشاهه ، ټویش لیره دا

پاوه ستار چاوه پیتی بیدار بوونه ووی نهو گیان له بهر هی ده گرد ، زور
به لایه وه ناخوش بوو ، بیشوینتی و لهو خه وه هه سینتی ، لهو کاته دا
پیاویک بهریدا پرت ده بیت و ، له خه هه هلی ده سینت و سه گه کهیش
سه میه وهو ریگاکه ی بو چول کردن ، به لام مه ولانا نهو کساره ی به لاه
به سدر نه بوو ، وه پیتی فهرموو : « نازارت پی گه یاند » .

پوژیکیان به لای دوو که سدا تیه پری خه ریکی شه ، جیتو بوون
یه کیکیان به وی تریانی ددوت : نه گهر تو یه ک جیتو به من بدهیت من
ده جیتوت پی ددهم نه ویش لهم کاته دا له لایان وه ستار ، پیتی ورتن :
تکایه بوستن بو من نه گهر هزار جیتوم پی بدن من یه ک جیتوتان پی
نادم ، لهم کاته دا هه ردوو پیاره که ناشت بوونه وه .

زور سوور بوو له سهر کاسی سه لال ، زوریش پقی له پی ئیشی
و پزقیک بوو که به پی ماندوو بوون بوی ده هات ، جا مانگانه نزیکه ی
۱۵ دینساری ودرده گرت له نه وقافوه ، جا نه ویش له بری نه م پاره یه
فه توای بو خه لکی دهنووسی . تاوه کو نهو پاره یه سه لال کت ، هه میشه
تاموژگاری قوتایه کانی ده کرد که زیرو خه بهری باهنی نه گهر هه
که سینک هات بو فه توای تا زور دوا نه که ویت له وه لام وه رگرته وه نا .

گوشه گیر بوو له خه لکی ، زور زوهدی هه بوو له یه بوهندی
بهستن له گهل سولتان و فرمان په واکاندا . نه گهر سیریک عوزری بو
بهنایا به ته وه که بو نه چروه بو لای نه ویش ده ی دوت : پیویست ناکات
به عوزر هینانه وه چونکه نه هاتتم پی خوشتره بو لام وهک له هانت .

مهولانا جه لاله ددینی پښتو خاوند بیرو هوشیځی داهینه ر ، وه دامه زریڼه ر - علم الکلام - ځکی نوځ

« مهسنه وی مهعنه وی » بابه تی و تامانجی :-

میرووی ژبانی « مهولانا » نه وه ده گه یه نیت که «مهولانا» خاوند عاتیفه یه کی به هیز بووه له ویزدانیدا گیانکی هه لگیرساوو دلنکی شهیدای بووه ، خاوند توانیا یه کی گه وره به هر هیه کی مه زن بووه ، نه و قورپی که لپی دروست بووه هر به خو شه ویستی شیلراوه ، نه م کلپه و گره یه ش وای لپی کردووه که زور به شپرزهی به لاماری زانسته پرو که شیه کن - الظاهری - بدات و ، زیاتر خو ی خه ریک بکات به زانسته عه ولیه کانه وه جا شه می ته وریزی هات و نه و گره شاراهیه ی له وه ویشتی ناو دل و دهر وونی هه ل گیرساندو کلپه داری کردو ، نه و ته یه عه ته داپوشراوه ی به پاشماوه ی نه ریت شوینه وارو پو شنیبری و په روه رده ی نه و سه رده می بزواندو خسته جووله .

کاتیک زانرا «جه لاله ددین» دارنکی گراوی کلپه دارو ، بشکویه کی سووره وه بووه ، جاوی دلنکی کراوه و، دهر وونکی هه ستیاری پر له

شەوقە ، بەلئى ھەستىارد ناواختەبەگان - باطنى - گريان گرتو ، پەردەى سەر پىلووى چاوەکنى لا جوون ئەو ھەقائىتە مەلاىس دراوانەى ژىر لەنزى - لفظى - بۆ ئاشکراوون و مانا و مەبەستى زۆرى بە سەردا بارى و ، دل و دەروونى زانستى راستەقىنەى زۆرى تى ھات ، بە پادەبەك کاسەگەى پى بوو تالئى پزا • بەلئى ھەر کەسىت ئەمە شان و شەوگەتى بىت بى گوسان ناتوانىت بى دەنگ بى و نەجولت ، پىوستى ھەبوو بەغەم رەوئىك و ھاوکۆرپىك بۆ ئەو ھەى وئەى خۆى تىدا بەدى بکات ، رە خۆى بىخانە باوئەى و ، سکالئى ئازار و ناواختەگانى لە لا دەربىت ، وە بۆ ئەو ھەى نەئىنى يەگانى خۆى و پىروپاگانى لا دەرخات بى گریان ھەر کەسى ئەمە شان و باھووى بىت پازىە بە گوى گرتن ، بۆ خۆشى و ئارامى زىن ، تەو کولە سەرى بىرى و خۆى پى چارەسەر بکات و ، برىنەگانى ساپىز بکات •

سەولانا پرووى نا بەرد و ھۆنراو ھۆنەو ھۆنەو ھۆنەو - گەر خواوئى قەرىبەھە - بۆ دەربىنى زانستە زۆر بەر فراوانەگەى - خاطرە - ناسک و نىانەگەى ، بۆ سەوگە کردن و کەم کردنەو ھەى ئازارى دەروونى بە تەسکاو پارانەو ھەى تىدا •

شەرو گۆرانى زال بوون بە سەرىدا نەیدەتوانى وازيان لىن بەئىت بۆیە ئەم پارچە شەردى بە ئىعتىزادەو ووتە :-

مەبىان دەمئى و ووتيان مەلئى گۆرانى
گەر بە کىوى سونەيمانىان بەدایە
نەى دەنرئى ھەردەوت گۆپانى

ئەم شەردى کە ھەتقولاوى نەبىزى خاطرەبە چۆراو ھەى
دلە بۆ ئەو بابەتە ھەتقولاو ھە شاعىر پەو دەتائەتەرە ، يان ئەو

سەردەمە پێوە گیرۆدە بوون ، ئەویش بەم جۆرە ھۆننەووەیە خەریک بوو کە شاعیر تێدا جوانی شیعرو ناسکی دەربڕین و ، شیرینی ئلوازو مۆسیقای کێش و سەروا «وزن وقافیە» و ، چاکی ئەدەبی تێدا بەکار ھێناوە ، بۆ دەرخستن و پروون کردنەووەی فەلسەفە تووڵ و بی بنەکەیی و ، مانا و مەبەستە جوان و پڕ پیچ و پەناکانی ، ئەو بیرو باوەرپە بەرزەیی کە ھۆش و بیرێ خەریک کردووەو ، دلی دەخاتە حالی جۆش و خورپە ، فەرموودەکانی لە دەرووندا زوو جێگیر دەبوون ، وە زۆر شیرین و پڕ لەزەت بوون ، بۆ دلە تینوووەکان ، لە گەڵ پاراوی و پازاوەیی ووتەکانی ، تێگەشتنیش لێی زۆر ئاسان بوو ، زۆر بە زوویی جێی خوێ دەکردهووە ، لە ناو جەرگەیی کۆمەڵ و ئاداب و نەرتیی خەلکیدا ۰۰ بەلێ «حەکیمی سەنائی» یش ھەر وای نووسیبووە لە «الحدیقة» داو «فەریدەددینی عەتتار» یش لە «منطق الطیر» دا ئەو کاریگەر یتییەیی ھەیان بوو ئەم دوو کتیبە ، لە کتیبە فەلسەفە ووشکەکان و باسە عیلمیە ووردو درشتەکان ، بە دەست نە دەکەوتن جا ئەم دوو کتیبەیی کە پڕ و اجیان ھەبوو لە ناو ئەدەبی فارسیداو ، بەلکو لە ناو ئەدەبی ئیسلامەتیشدا ، کە ببوونە ھاندەر و پال پێوەنەرێک بۆ دانانی «مەسنەوی» کە پێشەوازی نمونە یەکن بۆی ، ھەر وەکو ھاوڕێکەیی «حسام الدین سلبی» بۆمان دەگێرێتەووە :-

جا لە بەر ئەووەی ئەو چەرخەیی کە جەلالەددینی تێدا بوو بە ھەمیشەیی و ھەموو کات خەریک بوون بە قسەزانی «علم الکلام» ھوو ، ئەو حەقایقانەیی پەیوەندیان ھەبە بە عەقائیدو باسی ئیلاھیەت و حەقایقی غەیبەووە : وەکو «الالوھیة» و سیفاتەکانی و «النبوۋة» و ئەحکامەکانی و غەیب ، و وەحی و ، بە ھەشت و ، دۆزخ و ، زۆری تریش لەم مەسەلانە ، کە ببوونە سەر باسی بابەت و ، ووت و وێژو ، دەمەقالەیی

ئەو سەردەمەو ، بۈۈنە گۈنۈگۈ و ، لى وورد بۈۈنە دەۋى ئار يانەو
 - النادى - كۆپە كان ، وە دەروونى خەكىش گومانر دور دلى پۈۈى
 تى كرىپون و ، هەندىك جار نەفى ئەمانەش دە كرا ، گە يىتسۈۈ
 پادىبەك ، لە ميانە زانستى يە كانشدا يە ئىۈى و سەر لى شىراۋى يە دابوۈ
 دەربارەى عەقىدە - ئەم مەسلانەش بابەت و سەر باسى «مەنەۋى» بوون
 وە ئەو جەمسەردەش بوو كە بە شوئىدا دە گەپراۈ لە دەۋرىدا دەسورپا يەۈ .
 بە لى مەولانا لە نار جەرگەى ئەشەرى و فېرگە ، فېكر بە كانادا بە
 ئەۋاۋەتى زىيا ، جا لە پېش ئەۋەى بگات بە «شمس الدىن» مامۇستايە كى
 بەرزو زانايە كى جەدەلى بوو ، بەلام باش «جەزب كرنى بە جازىبەتى
 پەبىانى» ، لە ووتەى ئەم وئەۋ وازى عىناۋ ، بەرزوۈۈ تا گە يىشتە
 خەققەتى حال ، وە لە دەنگ و باس بېستەۋە گە يىشتە دىنن بە چاۋ ، وە
 لە بابەتى پەۋنەقدارى لە فزىيەۋە گە يىشتە تى گە يىشتن لە مەۋەتەى ، ئەمجا
 سىحرى ئەو زاراۋەۋ پىناسىنەتى كە مەنتىق لە بارە يەۋە دەۋاۋ
 دەمەقائەى لى پەيدا دەبوو ، بەتال بۇۋە لای مەولانا ، تا گە يىشتە
 ناۋەرۆك و مەرام و ئامانجى بابەت و ، ئاكابى گە يىشتى بىم خەقايقانە
 لاۋازى فەلسەفە و - قەسەزانى - ى بۇ ئاشكرا بوو . وە جېنى و شوئى
 ئەۋەلانى بۇ دەركەۋت كە فەلسەفەۋ قەسەزانى بىسە بەلگە
 دەيانەت يەۋە ، بۇ پۈۈن كرنەۋەى ئەم بەلگانەش پىشتيان دەبەست
 بە عەقل و ، هەستيارە كان لە قەراردان و نەفى كرنن ، زۆر باش زانى
 كە لەم بۈۋەدا تىشۈۋاز زۆر كەمە ، اترەۋە مەولانا دەستى كرد بە
 پەخنە گرتن و بە درۆ خىستەۋەى قەسەزانى - علم الكلام - و فەلسەفە .

په‌خڼه‌ی مه‌ولانا ده‌رباره‌ی پشت به‌ستن به هه‌ستیاره‌کان بۆ بریاردان له‌سه‌ر راستی به‌کانی نایینی

له‌سه‌رده‌می مه‌ولانا فه‌لسه‌فه‌و عه‌قل کاری ، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی
بئی سنوور پشتیان به‌هه‌ستیاره‌ ده‌ره‌کیه‌کان - الحواس الظاهرة -
به‌ستبوو ، بۆ خۆ سه‌پاندن و سه‌لماندنی حه‌قایق • له‌و سه‌رده‌مه‌دا پێنج
هه‌ستیاره‌که‌ داده‌نران به‌میزانی راست و دروست ، بۆ سه‌لماندنی هه‌موو
جووره‌ راستی‌یه‌ک ، به‌لکه‌و دا ده‌نران به‌ باوه‌ڕ پێ‌کراوترین و به‌هێزترین
سه‌رچاوه‌ ، بۆ به‌ده‌ست هه‌تانی زانستی راسته‌قینه‌ی پڕیه‌قین ، هه‌روه‌کو
باسمان کرد له‌و کاته‌دا پوڤشنبیره‌کان زیاتره‌یه‌لیان به‌ره‌و ئه‌وه‌ ده‌چوو که
هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پێنج هه‌ستیاره‌که‌ هه‌ستی بئی نه‌کات و نه‌یه‌ته‌ ژیر باری
هه‌ست کردنه‌وه‌ ، نه‌فی بکڕین ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر به‌ خه‌یالی
ئینکاریان ده‌کردن و له‌ ددان پیاوان و بریاردانیدا که‌ ناگیر ده‌بوون و خۆیان
ده‌خسته‌ لاوه‌ ئه‌م باره‌ نا له‌باره‌یش نه‌ زعه‌یه‌کی بلاو بووی ئه‌و کاته‌ی
فیرگه‌ و ده‌مه‌قاله‌ی ناو کوڤرو دانسته‌کانیان بوو •

له‌و سه‌رده‌مه‌دا موخته‌زیله‌کان و ئه‌وانه‌یش که‌ پارچه‌وی ئه‌وانیان

گرتبووه بهر ، گهوره ترين بانگ کور بوون بو ئهم فيکره يه ي ناوی ده نيئن
« الحمية - هستکاري » .

ئهم برپارانه يش که نهو سهرده مه دا دهرده کوران بپورنه هو ي
کزي باوه پکردن به عهيب ، وه له ئه نجامي کارينگه ريتي ئهم پاره وانه
باوه پکردن بهو حه قاينه شه ييا نه ي شهرع هينوني کز بوو له گه ل
ئهو ي که هه مروه کاتيک کتبه ئسمانيه کن دور پاتيان ده که نه وه . جا
مه ولانايش له به سته ويه که يدا به توندي په خه ي گرتووه له و نه زعه يه و
ئهو نه ي پشتگيري ده که ن . وه له جيگه گايه کدا ده لئيت :- (هستکاري -
الحمية - پشت به سته به هه ستاره کن بو برپاردان له سه ر پاستي به کاني
ئايني ، که موخته زينه کان بانگي بو ده که ن ئه وانه که به نده ي ژير بار
خرابي ئه و ، وا خو يان دهرده خن که له ئه هلي سونه ن ، به لام ده ي
ئهو بزانه که ئه هلي سونه ، خو يان به نده ناکه ن به م هه ستاره ووه و
ئهو نده يش خو ياني بووه خه ريك ناکه ن که بگانه په ي په رستن و
پارده ي مل که چ کورني کو برانه بو هه ستاره کن .

برپاري مه ولانا له وه دايه که ده لي له پشتي ئهم هه ستاره
دهره کيانه دا - ديارانه دا - هه ستاري نواخيش - باعني - هه يه ،
ههروه کو چون ئالتون له ناو خو لدا وون بووه و ديار نه ، له باشان
ده لئيت : « هه ستاره نهره کيه کن - الظاهري - خو راشه قوتي له
به ده نه وه وهرده گريت ، به لام هه ستاره ناواخيه کان - باعني - قوت و
خو راکي له ده روون و پو حه وه وهرده گرن قوتي به که ده ييان ئه و
تاريکيه به که لاشي لي بنات نراوه ، به لام قوتي ئه و پتريان
« هه ستاره ناواخيه کان » ئه و نووره يه که پو ح و ده کاني لي به ده ي
هتيراره . »

ھەروەھا مەولانا دەئیت : « بۆ نەفی کردنی شتیک ھەر ئەو نەندە
 بەس نەبە کە بە چاۋ نایبیریت و ، بە ھەستیارە کان ھەستی پئی نا کریت
 بە لکو نادیارە کان بە ھەمیشەیی شاراوی ناو دیارە کان و تیایدا
 پئچراۋنەتەو ، ھەروە کو چۆن ئەو کە لکە ی دەرمان ھە یە تی تیایدا
 شاراۋیە ، جاریککی تریش دەئیت : « مونکر ھەمیشە دەئیت : من ھەج
 نابیم تەنھا پەرووی دەروە نەبیت ، بە لام پەرووی دەروە ویش بە بەردە وامی
 حوکمی پئچراۋو نادیار دەردە خات ئایا نابینیت داوو دەرمانی بە کە لک
 چۆن سوودو کاریگەریتە کە ی تیایدا ھەشار دراوہ ؟ » •

ئەمجارەیش دەئیت « ئەوانە ی پشیمان بە ستووہ بە ھەستیارە
 دەرە کیە کان و ، ھەر بەو نەندە وە ستەز و ، وە ئینکاری جگە لەوان
 دە کەن ، ئەوانە ھەستیارە ناواخنیە کانیاں لە دەست چووہ و وونیاں
 کردووہ وە ئەو ھیزی توانو بە ھەریە ی خودای گەورە پئی بە خشیوون
 لە دەست داوو ، بوون بە کوپریکی چاۋ بە ستراو ناتوان پئی بکەن
 تەنھا بە ھۆی گۆچانەو نەبیت ، یان یە کیک دەستیاں بگریت ، بە پاددە یە ک
 کاریکیان بە سەر ھاتووہ کە لە ئاستی زۆر ھەقائیق و پراستە
 ووردینە کان کوپر بوون » •

سنوورو فرمانی عەقل : -

مەولانا ھەر بەو نەندە وە نەو ستاوہ - لە پەرخنە گرتندا - مەبارەت
 بە ھەستیارە دەرە کیە کان و ، بریاری ئەو ی نەداوہ تەنھا ھەستیارە کان
 بە کە و توو کۆلەوارن لە گەیشتی بە پراستی یە کانی غەیب ، بە لکو
 عەقڵیشی لە مەدا بە شدار کردووہ و دەئیت ، کە عەقڵیش کۆلەوارو پئی
 توانایە لە گەیشتن بە پراستی یە کانی جیھانی غەیب و زانستی پئغەمەرەن
 چونکە ھەج بنەماو بنجینە یە ککی بە دەستەوہ نیە بۆ پئیوانی ئەم جۆرە

مەتلەوماتانە ، و بە هیچ جۆرێک ئاگای لەو جیهانە پازو بەرینە نییە
 - جیهانی غەیب و جیهانی پاش تەبئەت - میتافیزیقا -- وێنەی ئەمەش
 وەکوو کەبرایە کە لە دایک بوون و ژیانی تەنها لە خوێواو کەدا (ئاوی
 سوێر) بە سەر بردووه و هیچ شتێک دەر بارەوی ئاوی شیرین و سازگار
 نازائیت ، زۆر بە گائە پێ کردنیکهوه پێی دەئیت : «ئەوی ئەو کەسە
 لە ئاوی خوێواو دا دەژیت چی دەر بارەوی ئاوی سازگار دەزانیت .

ئەو عەقلە کە خۆی پێ بەندی هەست پێ کراوان و ژیر پێزی
 - منطق - کردووه و ئاوی دەبات بە « العقل الجزئي المحدود » (عەقلێکی
 هەندەکی کورت بێ) ، بەر هەمی ئەم جۆرە عەقلانە یەش هەسرووی بریتیه
 لە گومان دروست کردزو و پڕینە کردن ، نیشته چی کەیشنی جیهانی
 تاریکە ، بەلکو عەقلێکە کە مایەمی سەر شوپری عەقلە و ، بارە بە
 سەر عەقلانە هوه . بەلکو ئە زانی زۆر باشترە لەم جۆرە عەقلانە . وە
 وایش بە چاکتر و باشتر دەزانیت کە مروف خۆی پزگار کات لەم
 دیلە و ، عاتیفە و دلی بخانە کار ، ئەگەر چی خەلکی بە شیت ناوی
 بەرن . .

پاشان دەئیت : « بۆ ماوهیەکی دوور و درێژ ئەم عەقلە کورت
 بپرەم تانی کرهوه ، کە جگە لە هەست پێ کراو هیچی تر ناییت و
 عەقلێشی بە پرووکەش نەئیت بە هیچی تر ناکت . کە چی خەلکی بەم
 عەقلە دەئین « عەقلێکی جەگمانەیی دوورین » .

هەر کەسێک وەکوو من عەقلی تاقی کردیتەوه ، هەر وەکوو منیش
 شوپش بەریا دەکا دزی ئەم عەقلە . لە بەرئەوه زۆر بە گرنگی
 دەزانیت خۆ بەرەللا کردن لە کووت و زنجیر و دەرچوون لە سنووری
 ئەم ئەقلە کورت بپرە . .

« جا ته گەر ئەم عەقلە بەس بوايە بۆ زانینی پراستی بە کانی
 ئاینی ، ئەوا فەخری پازی سەرۆکی قسە زانان - المتکلمین - بە
 گەورەترین پیاو چاک دەردە چوو ، وە لە هەموو کەس زیاتر پۆ دە چوو
 بە ناز قولاویی ، و بنی دەریای ئایندا ، بەلام مەسەلە کە لە مەدا نیسە ،
 بە لکو سەرکەوتن و بەرزبوونەو لە ناسینی حەقیقەتی ئایندا ، بەوانە
 دە کړی کە بە ئیمان و بەقین تیر و تەسەلن • « ئەوانەن هاوێ لانی
 موخە مەد صلی اللہ علیہ وسلم ، پاکترین دل و دەروونیان هەبوو ، لە
 هەموو کەس زیاتر لە عیلمدا قوول ببوونەو ، وە لە هەموو کەس
 زیاتر ، زۆر لە خۆ کردن و تەکلەو فیان نەبوو • لە گەل ئەو شدا هیچ
 جوړه کتییکی پەندیاری - حکمە - یان نە خویندبوو ، وە هیچ جوړه
 دەرسکی فەلسەفە یشیان وەر نە گرتبوو •

بە لگە هینانەو هی فەلسەفی «بێ یە کە لە تەختە دروست گراو» :-

مەولانا لەو باوەرپەدایە کە ئەو زانستانە ی مرۆف دایەتیاو ، و
 ئەو پەندیارانە ی - حکمە - کە دراو نە تە پال یۆنانیە کان ، هیچ زیاد
 ناکات لە مرۆف تەنھا دوور کەوتنەو ی نەبیت لە حەقایق و بێ ئاگایی
 نەبیت لە کردگار - خالق - وە هیچ کە لکێک نابەخشیت تەنھا دروست
 کردنی « نەزاینەکی ئالۆز » و لە خۆ بایی بوون و سەر کەشی و لە خۆ
 پازی بوون نەبیت ، ئەویش بە بە لگە هینانەو ی لە فزی و توئیکی بێ
 ناوەرۆک • وە هەر کە سیک سووړه لە سەر ئەو ی بە بەختەو ەری
 بزی ، با زوهدی هەبیت لەم جوړه فەلسەفانە ، کە خەلکی لە نەزاینەو ە
 ناوی ناو - حکمەت - ، جا هەر فەلسەفە یە کە دا هیزاوی خەیا ل بیت و
 پرووناک نە بوو بیتەو ە بە نووری - ذي الجلال - پەروەردگار ئەو ە دەبیتە
 هۆی دروست کردنی گومان و دوو دل ی ، وە دەبیتە پێی گرتک ئیمان بۆ

گه بشتن به پهروهردگار ، بهلام نهو حکمه تانهی که له پیغمبرانه وه
 ودرده گیریت ، نهوه نهو حکمه تانهیه که به هر که سینگ بدریت نهوه
 خیریکی زوری دراودتی .

مهولانا لهو باوه پدایه که بهلگه هینانهوهی مهتقی و فلسه فی و
 پیک خستنی پشه کی «مفدهات» و بهلگه دانان و دهرهینانی نه انجام ،
 پینگایه کی دروست کراوه به که لکی هموو بابیتک نایهت ، وه دادی
 نهوانه نادات که پئی خویان گرتوته بهر ، نهوه پربازیکتی تهسک و
 کورت پره ، وه هر که سینگ خوری پیوه گرت و پیوهی بهند بوو ،
 له سهری زیبا ، وه کو نهو کهسه وایه که قاجیکی له دار تاشراوی مهیه و
 به سدرهستی خوئی ناجولیته وه به ناسنی ناچه میته وه ، بویه نه مروتیه
 کراوه به بهند «قاجی پیاوی خاوهن مهتقی له دار تاشراوه ، وه قاجی له
 دار تاشراویش پارچه تاخته یه که نه نهرمی تیدایه و نه ترانایشی
 ههیه » .

دروباره دهلیت : « نهوانهی خهریکی لاسایی کردنه ون ، وه کو
 توننی بهلگهی فیلدسوف و زیر بیژان دووباره ده که نه وه و دهیلینه وه ،
 به بهلگهی نهران بهلگه دههیننه وه ، ووت به کی ویشکی مردووی
 بی گیانه و ، زیانی تیدانیه چونکه له دلکی مردووه وه ، درده چیت ، چون
 ووتی مردوو کارتیکردن و بهرو بوومی ده بیت که له مردویه که وه
 دره چوبیت ؟ » .

عقلی نیدانی :-

جه لاله ددین لهو باوه پدایه ، عقولیکی ایمانی ههیه که نهوه
 مهشخه ل و پئی پشماندهری عقولای نه م جهسته یه - الجسم - و ، هر

ٺهوء رابهري ٺم عقڙه ههنده کي و کورت بره پابه ره و پيشه وای
 لاشه بهو - پيوستيه کاني جي به جي ده کات و ، به کاري دههينجي بو مه رامه
 مادديه کان ، وه ههروه ها ده گونجي ٺم عقڙه ٺمانيه ناو بنريت به «عقلي
 عقل - عقل العقل» چونکه عقل به نوري ٺو پريگا ده پريت و به چاوي
 ٺو ده بينيت ، وه ٺم عقڙه ٺمانيه به کس نا به مختريت تنها به خاوه
 باوه پان نه بيت ، جا نه گهر ٺم عقڙه جهسته بهش پوو به پهي زوري
 پهش کردبته وه ، ٺوا ٺم عقڙه ٺمانيهش ٺاسوي پووناڪ کردوته وه ،
 نووره کهي به سهر پوڄ و دله کاند ا بلاو بوته وه .

عقلي ٺماني پاسه واني کارواني ٺيانه ، ههروه کو سه ربازي
 پاسه واني وولات ، چون داد پهروه رانه حوڪم ده کات و ميزاني پاست
 ده خاتنه کار وه بهر په رچي زورداران ده داته وه و ، ستم لي کراوان
 سه رده خات پاريز گاري پڙيم ده کات ، ٺاره زووه کاني نه فسي سه رکش و
 زوردار ٺير بار ده خات و داي ده مر کيسته وه .

به لام عقلي جهسته يي تاوان و گونا هه کان ده پازيسته وه ، وه له
 کاري به رزو جوان ساردي ده کاته وه ، هه ٺاري بو خاوه نه کهي به
 ده ست دههينجي و کاروباري لا گران ده کات ، به لام عقلي ٺماني گري
 کو پهي عقلي جهسته ده کاته وه له کاتي ناله باري و تن گانه دا به
 هاواريه وه ديت ، و قوفلي داخراوي بو ده کاته وه وه کاروباري بوي
 په خساوه به و به پي سوکي و ٺاسانيه وه بوي جي ٺو ده کات و
 ده بهيسته دي .

فهيله سوف هه ميه سه باسي « المعقولات » ي بي بايه خ ده کات ، که
 هيچ گرنگيه کي نه و ، له و سنووره به و لاوه تي ناپه پريت هيچي تر
 نازايت ، چونکه ٺو عقڙه له ده روازه وه نه چووه به و ديوا ، و جيهاني

به فراروانو به رینی نه ناسیوه که خوی گوره چه دین شتی
 سه سو پهنه رو گران به های تیدا دروست کردووه ، وه هروه ها
 عه تله که یشی هیشتا سازابه و نه گه یشته ته مه نی هه رزه بی (سن
 الرشد) وه خونچه گولی فیکری هیشتا نه بشکوتووه .

ته زانی به نه فسو بن نائی له نامنجی زیان :-

« فیهل سو ف عقرو فیکری زان بوون به سه ریو ، ههروه کو
 گه شت که ریکی ستم کار بستی کردوته نامنجه کی ، توه کو له
 گه شته کی به رده وام بیت هه ست به درور که وتنه وه ده کسات له
 مه نزلنگاکی و ، بی بهش ده بیت له گه یشتی بهر میوایی بوی
 ده پروات .»

« فیهل سو ف شاره راییه کی زوری هه یه ده ریاری زانستی
 بوونه ور ، وه له مه علومات سامانیک زوری کو کردوته وه ، به لام تا
 ئیستا نه زانه به نه فی خژی ، خاسیه تی هه ریبه که له «بوهر» و «عرض»
 زور باش ده زانیت ، به لام له ناسینی نه فس و نرخ خوی نه زانتر و
 گوهر اتره له گوئی دراز که ی مالی خوی . ته و نرخو بایه ختی هه موو
 شیک ده زانیت به لام نرخنی نه فی خوی نازانیت له گن هه رده شدا که
 پوخی زانست و جهوه هری زانین و ناوه روکی حکمت نه وه به که پیو
 نرخو به های خوی بزانی و ، نامنجی دروست بوونی چیه بزانی ، و
 هه لو بستی له گه ل به دپهنه ری نه م جهانده داهاتووی باش مردنی ده بی
 چون بیت .»

بانگه وازیك به ره و حکمه تی نیمانی :-

باش نه هه موو گلایی کردن و ره خنه گرته به م توندی و تیزیوه

زۆر به دلسۆزانه بانگى ئەو كەسانە دەكات كە خەرىكن فەلسەفەو
 عىلمى كەلامەو ، بۆ دىراسە كردن و كەلك وەرگرتن لە « حىكمەتى
 ئىمانى » بە پەرۆشەو ئەمۆزگارىيان دەكات و دەئيت :- « تاكەى خۆ
 خەرىك كردن بە فەلسەفەى يۆنانى و حىكمەتى ماددىيەو ؟ وازتان هێناو
 لە « حىكمەتى ئىمان » كە برىتتە لە ووتەى پىغمبەران و لە لای خەلىفەكان و
 زانا پەبانیەكانىش دەست دەكەون • دەست بكەن بە خویندن و تىفكرىن
 تىدا » • وە دەئین زانستى راستەقىنە پەيدا نابىت تەنھا لە پىئى
 خاوین كردنى دەروونەو نەبىت ، وە ئەگەر پەپەى دىل خاوین بۆو ،
 لەو زانستە نەخشىراوانەى پىشوو ، پرووناك بۆو ، ئەوا حىكمەتى
 ئىمانى تىايد سەر هەل دەدات و ، زانستى پىغمبەرانى تىدا دەردەكەوئىت
 و كانیاوى حىكمەت لەسەر زوبانى هەل دەقوئىت ، پاشان دەئيت :
 « خۆت پرووت و بى بەرى بكە لە سىفەتەكانت تاوەكو دەروونت و
 حەقىقەتى خۆت ببىت ، ئەو كاتە لە كانگاى دلتا زانستى پىغمبەران
 بەدى دەكەیت بە بى كىب و مامۆستاو پابەر ، ئاوتنە تا وەكو زیاتر
 خاوین و پرووتر بىتەو ، زیاتر نوور تىايدا دەدرەوشىتەو ، ئەگەر
 دەروازەى دەروونت كرايەو ئەو لەو پەپەى هۆ كارو بى بەردە
 نورى خاوى گەورە دەچىتە ناوەو •

لەكۆئىنەو قسەزانى بەكان و شىوازى مەسنەوى تىایاندا :-

جەلالەددىن هەر بەو نەو نەو نە وە ستاوە كە پەخنەى تىكراپى
 بگرت لە بیروپاى فەلسەفى و بەرنامەى - علم الكلام - و مل كەچى
 لە ئاستى هەموو پرووكەشى و سەرزایەك بەو شى قایل نەبۆو كە بە
 تەنیا گرنكى بدات بە پۆخ و وىژدان و هەوال زانین بە هۆى
 هەستیارە ناواخینەكانەو ، بەلكو گەپاوە بە شوپىن بابەتەكانى ووتەو

دۆزینه‌وی گیر و گرفته‌کانی به شیوازیکی پیک و پیک و نایب ، وه باسه
 گرنگه‌کانی به شیویه‌کی وا جوان خستوته پروو ، کهه دل به ناسانی
 ده‌یگرته خوی ، وه خاژدن چیری راسته‌قینه زوری بی خنوشه ، وه
 گوی گرو خوینهر راسته‌وخۆ دوزانن نه‌وانهی کهه لئی دده‌ویت
 هه‌مووی به‌لکه نه‌ویستن . وه راسته‌کی ناشکرای بی نهم و مزن ، که
 هیچ جزیره نالۆزی و ووشکی و پروو گرژی تیدا به‌دی ناکریت ، شه و
 مه‌سه‌لانه‌ی کهه فله‌سه‌فه پیودی ماندوو ده‌بیت وه کو شه و وایه که به‌ره و
 ناسمن به‌رزیته‌وه ، به چنگ هه‌وا بگریت ، له هۆنراوه‌کسانیدا
 نه‌مانه‌ی زۆر به پرووی تیدا دهرده‌که‌ویت .

وه له سه‌ر شه سوور نه - وه کو قسه‌زان و فه‌یله‌سرفه‌کان -
 کهه ده‌بیت به‌رامبه‌ره‌که‌ی به قسه‌و به‌نگه‌ی دوورو درێژا هینازو بردنیکي
 زۆر به‌زینیت ، وه به شان و یا‌هویا هه‌لبه‌ات و مه‌سه‌له‌کهه گه‌وره بکاته‌وه
 به‌لکو سوور بوونی له سه‌ر شه‌ویه کهه دلی به‌رامبه‌ره‌که‌ی بخشاته
 جۆش و وای لئی بکات قسه‌کانی وه‌ر بگریت و لای مریحه‌قه‌ق بیت به
 شیودیه‌که وه‌ک پار و نیازی خوی بو دهر بپریت ، بویه مه‌سه‌له‌ی مه‌زن
 داده‌نریت به سه‌رچاوه‌ی نیما‌تیکي نوئی و پووست له هه‌به‌رو سه‌ده‌یه‌کدا ،
 دلی ته‌نگ ، به خویندنه‌وه‌ی ده‌کریته‌وه ، وه عه‌ق‌لی په‌شمۆکاو به دیراسه‌ت
 کردنی نارام ده‌گریت ، وه زۆربه‌ی خوینهرانی مه‌سنه‌وی چاردی گیر و
 گرفته‌کانیانی تیدا به‌دی ده‌که‌ن و شیفای دهرده‌کانیانی لئی دهرده‌هینن ،
 مه‌ولانا به‌م لایه‌نه‌وه داده‌نریت به دامه‌زرینه‌ری زانستیکی نوئی وه ته‌گه‌ر
 نا چاریش بین بو به‌کاره‌یان زاراوه‌ی فله‌سه‌فه بو نهم به‌به‌سته ، شه‌وا
 شه‌وه داده‌نریت به دامه‌زرینه‌ری فله‌سه‌فه‌یه‌کی نوئی ، وه مه‌ولانا
 له‌م کاره‌یدا داده‌نریت به پیشه‌وایه‌کی « مریحه‌هید » به ته‌نه‌ما شوین

کهوتووی قورئانی پرۆزهو ، بۆ فترهتی راست و پهوانی نه بئیت بۆ کهسی
تر گوئی شل ناکات .

خوای به دیهینهرو به لگه کانی بوونی :-

مهولانا له به لگه هینانه ویدا بۆ سهلمانندی بوونی خوای گهوره
پرپهروی فهلسهفهو به زمانه می قسه بازی و دمه ته قی «الکلامیه» باوی
ئهو سهرده مه می نه گرتبۆوه بهر ، به لکو پرپهروی قورئانی پرۆزی
کردبۆوه دهستووری ژبانی ، له سهر ئه و بناغه یه می که دروست کراو
به لگه یه بۆ بوونی دروست که ریک ، وه جوئیراو به لگه یه بۆ بوونی
جوئینه ریک ، وه نمونه می چه کیمانه می جوانه قه شهنگی هیناوه ته وه . بۆ
ئه م مه به سه می و فتره تی راست و پهوانی مرؤف ده خانه جووله و ،
ده یگه یه بئیته پاده یه ک که له لای مه حال بئیت بوونی هینراو به بی بوونی
به دی هینه ریک ، وه جوئیراو به بی بوونی جوئینه ریک ، وه کارتیکراو
به بی بوونی کاریگه ریک ، جا به و په پی ساکاری و تمنا وه ده لئیت :-
پنوسیک ده بئیت به سهر کاغه زیکدا دئیت و چاوت له ده سه که نه که
ده یجوئینئیت ، ئه سیک ده بئیت له کاتی تاو داندایه و سواره که می نابینیت ،
نیریک ده بئیت ده رچووه و که وانه که می له چاو دیار نه ، خه لکی
ده بئیت به لام به دیهینهرو ژبان به خشه که می نادیاره و به چاو نابینرئیت ،
به لام ئایا جوولان به لگه نه بۆ بوونی جوئینه ر؟ وه هازه می با به لگه نه
بۆ بوونی «با» ، وه خو په می ئاو به لگه نه بۆ بوونی ئاو ، له کتیکدا که
شنه می با هه ل ده کتو گه لآو چل و بۆ په کان ده شه کینه وه ، ده بی ئه وه ت
له یاد نه چئ که یه کیک هه بئیت ئه و بایه دمخات جووله ، چونکه له
گه ل هه موو جوئیرا زیکدا جوئینه ریک هه یه ، ئه گه ر ناتوانیت کارتیکه ر
به دی بکه یت خۆ کوئه وار نیت له دینتی کارتیکراو و شوئنه واری ئه و

کار تیگهرد ، کتیک له شیکي زیندوو ده بینهت جوولهی ، تبايه و دهژی ، هر چهنده پوچیش بهدی نه کهیت بهلام سهراوهی جووله و ژبان له لهشی زیندوواندا ، ایا تیشکی نوورو پووناکی جهان گهورهترین بهلگه نیه بو بوونی خور ؟ •

گرنگی تهنها لهوهنا نیه که هم برونه ودره ههیه و بهس ، بهلکو گرنگی لهوهدایه که به پهری نزام و پیک وینکی دروست کراوه ، ههرو شتیک له جی شیای خوی دانراوه ، ههرو شتیک به پیرهیهکی گونجاو دروست کراوه دامهزینراوه ، وه ههرو شتیک نیزایکی نهخسه کراوی ههیه ، به هیچ جوریک لئی لا نادات ، له ناستیدا سهریچی ناکات ، وه ههرو نهستییهک نیزایکی نایهتی خوی ههیه ، خوروانگیس نیزامی خویان ههیه ، باومه وریش وه کو فلی سهرکesh و ووستری بهره لای نزام نین • بهلکو دهموویان مل کهچی چهنده نزام و پریمیکی تابهتین که ههپههکی و بهره لای و سهر پیچی کردنی تدا بهدی زاکریت •

« لا الشمس ينبغي لها أن تدرک القمر ، ولا الليل سابق النهار ، وکل فی فلك یسبحون » (۱) ، « والسحاب المسخر بین السماء والارض » (۲)
 ده لیت :

ئه گهر ناتوانی فه زمانه کانی خواوندی گهوره و کاروباری ئسمانی به دوو چاوی خوت بینهت ، چاوئیک بگیره به بوونه وهره نیزامه کهی ، وه خورو مانگ دوو نووری ژیر بار خراون به هه میشت له سوپانه وهدان ، به بی وهدستان و گوئی رابه لن به بی سهر پیچی کردن ، وه نهستییه کانیس

- (۱) سوره تی یس نایهتی (۴۰)
 (۲) سوره تی بقرة نایهتی (۱۶۴)

جغزی تایبته تی و جیگای نه خشه کراوی خوځیان ههیه ، ههوره بروسکه
 یش له دهنگی ئاگر دهچی و ، هاتوو چۆی پریک دهخاو فهرمانی بو
 دهرده کا ، که فلانه دۆل و شیو - ناوچه - ئاو بدات و ، فلانه ناوچه
 ئاو نه دات ، وه ههه کاتیک بی ئاگا بوو ووریای ده کاتهوه .

هۆی هینانه بوون :-

مهولانا پرای وایه که خوداو نندی گهوره ئهو بوونه و دروست
 کراوانه ی له بهر سوودی تایبته تی خۆی نه هینانه ته بوون ، به لکو
 بو که لکی مرقف خۆی دروستی کردوون ، بو ئه وهی ههه وو هیزو
 تواناو به هره یه کی بخاته کارو بگاته که مالی ته و او ، پاشان ده لیت
 یغه مبه ران فهرموویانه : خوای گهوره ده فهرموی : مه بهستی من له م
 دروست کردن و هینانه بوونه چاکه و منهت کردنه به سه ره خه لکیداو ،
 بو که لک وه درگرتن له من و ، نعه مهت و به رو بوومه کانه ، چونکه
 دروستم نه کردون بو ئه وهی که لکیان لی وه ربگرم و پیداو یستی خو میان
 بی جی به جی بکم ، به لکو دروستم کردوون که فه یزیک بیت بو
 بوونه و ههرو دهر خستیک بیت بو « السخاء والجواد » . که دوو سیفه تن
 له زاتی خوا و نه دا .

پیغه مبه رتی و پیغه مبه ران :-

مهولانا ده لیت پیغه مبه ران - سه لادی خوایان لی بیت - با خوځیان تاریقی
 خوځیان بکه ن وه له سه ره زمانی ئه وان ده گپ ته وه و ده لیت : ئه وان ده لین
 « تیمه یزیسکی گیانین و قوتابی په رو و درگارين ده ریا بو تیمه دوو له ت
 بووه و ، کانی له ئاو به ردا بو مان هه ل قولاره ، یزیسکی جهسته به
 ده ست لیدان و پشکین نه خو شی ده ناسن ، به لام تیمه به نووری

پهروهردگار سهر ده کهین و به سروشی خوایی گفت ده کهین ، شه و
 پزیشکانه زانستیان دهر باره ی خوراک و بهروبومهو ، کهک و زبان و
 کاریگه ریتی خوراک و دهرمان دوزانن له جهستی مروندا ، به لام تیمه
 پزیشکی قسمه و کردار و بیروباوه پرو پوشتین و ، خه لکی ناگدار
 ده کهینه وه به بوونی پاداشت و سزای کردوه و پوشت و ، کاریگه ری
 ئەمانه له سهر ژیان و ئەنجامه کی له پاش مردن ، وه ده بین شه گهر
 هه لاسایت به فلانه کرده و به خته وه رو سهر فراز ده بیت ، وه شه گهر
 فلانه کرده و نتواند ، شه و داماوو سهر گهردان ده بیت ، فلانه
 پوشت ده وایه کی به که لکه ، وه فلانه پوشت شه هر یکی کوشنده یه ،
 وه فلانه بیروباوه پرو هوی پرزگاری و به خته وه ریه و ، فلانه بیروباوه پرو
 تیک دهر و له ناو به ره ، ده لیلی پزیشکانی جهسته بوون و به ننگ و تامه ،
 به لام ده لیلی تیمه فهروده ی خودا وه ندو راگه یاندن و ئینهامه کانتیتی .

پینغه مبهه موعجیزه و خوئی به لگه یه له سهر پینغه مبهه ریتبه که ی :-

جه لاله دین به لگه ی دهره کی و موعجیزه و به لگه ی قسمه زانسی
 « الکلامیه » ناهینته وه بو سملاندنی پینغه مبهه رایه تی پینغه مبهه ران ، به لکو
 ده لیت :

« هه موو شتیک له پینغه مبهه راندا به لگه یه له سهر شه وه ی که
 پینغه مبهه ریکی نیراوه له لایهن خودای گهره ، به لکو ژیان و خورپه پوشت و
 نهریت و هه لاس و که وتی موعجیزه یه کی ته و اووه ، به لگه یه کی راسته
 له سهر پینغه مبهه ریه یه که ی ، بو یه کاتی که « عه بدولای کوربی سلام ،
 که زانیه کی جووه کان بوو ، « جاوی به ناوچه وانی پینغه مبهه ر صلی الله
 علیه وسلم کهوت ، ووتی : « قسمم به خوا شه ناوچه وانه ناوچه وانی
 دروژن نه » .

« هەر كەسێ عەقڵێكى ساغ و تەبىعەتێكى پاستى ھەيت ، ھەست بە ئىعجاز دەكات لە دەنگ و پەنگى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم ، لە باش ئەمانە پيوست بە ھىچ بەلگە و سەلماندنێك ناكات » .

لە نيوان پىغەمەر و وێژدانى نەو كەيدا جۆرە بەرەك گەيشتێك ھەيە :-

مەولانا پراي وايە كە لە نيوان پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) و وێژدانى نەو كەيدا جۆرە گونجائێكى شارراو و ، بە يەك گەيشتێكى پوڤى ھەيە ، پىغەمبەر «صلى الله عليه وسلم» بە ھەرچى چوئێك گەفتى كرديت خيرا گوئى گراني خاوەن و وێژدانى پاست لە نەو كەي بە پاستيان زايووە و ئىشوازيان لى كر دوو ، وە بە بىستى فەرموودەكانى ھەلقونيو نەو و لەخوشياندا گورانان بۆ ووتو ، چونكە دەنگى پاك و بى گومانە ، ئاوازيكى غەربە كە بە ھىچ جورێك لە چەشنى ئەم جۆرە ئاوازانە لەمەو پيش بە گوئى ياندا نەچوو ، چونكە ھىچ جۆرە لە يەكچوئێك نە لە نيوان دەنگى ئەم پىغەمبەرە ، دەنگى ھەموو خەلكى و ئەو وێژە و فەلسەفە و زانستەي كە بى پراھاتوون ، وە دەئيت : ھەر كاتێك پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەنگى بەرز كردهو بۆ بانگدان و ھاناي برد بەرەو پەروەردگار ، پوڤى ھەموو نەو كەي خۆشى پوويان تى دەكاو كر نووشى بۆ دەبەن ، چونكە ئەم جۆرە بانگە ھىچ كەس نەبوو بەر گوئى لى نەبوو ، ھەر كە دەنگى ئەم ئاوازە غەربە بەرز بۆو ھەموو بەختيار ناسيێك بە خيرايبى بە دەمىو دەئین و دەئین :-

« ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان آمنوا بربكم فآمنا » (١)

باشان دەئيت : خاوەن باوەر پيوستى بە دەليلى دەرەكى نە بۆ سەلماندنى پاستگوئى پىغەمبەر «صلى الله عليه وسلم» ، ئەگەر ھاتو

(١) سورتى آل عمران ئايەتى (١٩٣)

میزاجی سارغو تەبعی پاست یت ، چونکە دەلیل بو ئەم مەبەستە لە دەروونی گۆی گر نایە ، لە سەر ئەم بناغە یەش نیرامی نیران پیک دیت ، ئایا دەگونجی یەکیکی تینوو بانگ بکەیت بو ئاو خوار دندەو ، یت ورت ئەم بەرداخە ئوی تەدایە ، ئایا یت دەلیت بەگەت چیه ؟ چون باوە پت بی بکەم ؟ ئایا دەگونجی دایکیکی مپهره بانی به بەزویی مندالە کە ی بانگ بکات بو ئەو هی شیر ی بەاتی ، بی ی بلێ بەلگەت چیه بو پاستی ئەم قسە بەت ؟ تا کو لە شیرە کەت تیر بەخۆم !! دە بوونی تینوو یە تی لە دەروونی یەکیکی تینوودا بوونی برستی لە مندالێکی ساوادا ، وە بوونی « ئیخلاص » لە دلی بانگ کەردا بەسە بو پاستبەک کە یویستی به هیچ جۆرە بەلگە یەک نیە !! » •

مەولانا لەر باوە بەدایە کە موعجیزە نایتە هوی دروست بوونی ئیمان •• چونکە بو دەم کوت کردو بەزاندنی دوژمن و ، کۆلەوار کردنی کەللە پەقانه ، ئەو هی کە ئیمان دروست دەکات لە دلانداو ، مروف دەخاتە ژیر باری گوپرایه لی و دروست کردنی خۆشەویستی بریتیه لە یە کگرن و گونجی پوخی چونکە موعجیزە به زۆر سەپاندنەو ، به سەرا سەپنراویش سنگی فراوان نایت و دلشی نا کەرتەود •

پاشان سیفات و ، پرخصارو ، لی هتووی و ، به جەهرگی پیغە مەبران باس دەکات ، بی گومان دەبی کە لکیان لی و دەر بگرتیت لە پرووی ئەدەب و پەوشت و پیزگرتنەو ، داوی چاکگی گوی گرن بۆیان و ، پروو وەرگێرانی تەواو بەرەو ئەوان دەکات ، عیزەتی نەفس و سەر بەرزی و لی هاتووی پاشا و گەورە کانیان تەدایە ، کاریان ئەو یە ئەوان بدوین و به تیکرا خەلکی گویان بو بگرن وە ئەردان دەر کەن و هەموو بۆیان گوی پرایەل بن ، ئەو هی نەنگی هەبیت لە ئەدەب و پیزگرتن لە گەلاندان ،

ئەو بەش دەبىت لە كەلك وەرگرتن لىيانو لە ناو دەچىت .

لە پاشان دەفەرەوت : « چۆن ئەم مل كەچى و پىزگرتە لىيان بە سەير دەزانرەت كە لە بەرزترىن جىگاوە هاتوون و ، بەيامە كەيان لە لايەن خوداى پەرورەدگارەو هەتاو .

حىكمەتى رۆزى قىامەت و زىندوو بوئەو .

تۆ پوانى مەولانا دەربارەى رۆزى قىامەت و زىندوو بوئەو پىچەوانەى تۆ پوانى خەلكە بە گەشتى ، مەولانا پەش بىن نەو بە چاويلكەى پەشەو ناپروائتە مردن ، وە مردن دانايەت بە كۆنايى هاتى ژيانىكى بەختەوهرى بە نرخى گران بەها ، بەلكو بە پىچەوانەو دەى دەبەت بە سەرەتاي ژيانىكى هەمىشەى نە براو ، گوزەرانىكى پىر لە بەختيارى و پەزما نەدى و ، سەرەتايە كە بەرەو پىش كەوتنى هەمىشەى و ژيانىكى رازاوى بەردەوام ، دواى پوخاندن نەبەت ئاوەدان كەردنەو پرونادات ، وە گەنجىنەو خەزنى گران بەها نادۆزىتەو ، دەرناهيترەت دواى هەلكەندى زەوى نەبەت ، وە ئەگەر خانويەكت بىنى دەى پوخىن و تىكى دەدەن ، دەبۆ بزايەت كە لە دواى ئەم كارە نەخشەبەكى تازه ترو كۆشكىكى نوئى تر دروست دەكرەت ، هەرەو ها پەرورەدگار لاشەكان تىك دەدات بۆ ئەو سەر لە نوئى چاكى كاتەو وە لە سەر شىو بەكى تر دروستى بكاتەو ، وە ئەم خانوو تىك دەدات بۆ ئەو ئەو خەزنى شاراو بەى تيا دەر بەبەت و بىنايەكى نوئى لىي دروست كاتەو .

دارو درەخت تا گوول نەكاو ، ئەو گوولانەش هەل نەو رەت بەروو بوم نادات بە هەمان شىو پوخىش بە گوپترو بەهتر تر نايەت و

بەرگیکى نوئى و قەشەنگ لى بەر ناکات ، تاوۋە ئو لاشىدى «فانى»
 نەپروختىرى و لانه برىت و تەمەنى كاتىش ھەل نەگىرىت ، خىواي
 پەرورەردگار كە - جواد مطلق - ۋە ئەو نىعمەتەدى كە بەخشىوبەتەى ھەلى
 ناگىرىت ئەگەر نىعمەتلىكى چاكترو زۆرتىرى بى نەباخشىت و ۋە ئەم
 ژيانە لاوازو نەخۆشە ھەل ناگىرىت كە شايستەى ئاۋە نىبە ئاۋ بىرىت
 ژيانى نەبىراۋە ، ھەتا ھەتايى گەر بىتو ژيانىكى فراۋاتىرو تەمەن
 درىزىترى جوان و پاراۋەتر نە بەخشىت ، ھەر كەسىك بىنى كە
 پەرورەردگار يەكەك لى دۈستەكەنى خۆبى دەمرىتت ، دەبى ئەۋە بزائىت
 كە ئەۋ بەرگەى پۈۋى پاراۋاتوۋە لى بەربا دای دەكەنى وشتىكى تىرى
 واى بى دەبەخىمىت كە نە چىساۋ بىنوبەتەى و ، نە گىرى بىستوبەتەى و ،
 نە بە خەيالى كەسىشدا ھاتوۋە » •

ۋە بە شېۋەيەكى درىزى باسى دەكەت و دەلىت :

« لى پىش ھەموو دروست كەردەك دەبىت ئەك ، دانەك ھەبىت ،
 ۋە لى پىش ھەموو نوسىنك دەبىت كوزانەۋەيەك بىت ، نوسەرىك
 كاتى دەبەۋىت لىسەر پەرەيەك بىسەبىت ئەۋا دەبىت ئەۋناخش و
 نوسراۋانەى پىشوو بىسپىتەۋە ، ۋە ئەگەر مەرۋف بىدەرت ئاۋ دەربەبىتت
 ئەۋا دەبىت زەۋىەكە ھەل كەبىت ، ۋە ئەگەر جوتىسار بىەۋىت
 كشتوكال بىچىبىت دەبىت زەۋىەك ھەل بىزىرىت كە ھىچ جۇرە چىنراۋو ،
 پۈۋەكەكى تىبا نەبىت ، ھەر كەكەك ھەر شىك كە سىفەتەى فەناى
 زىترى تبا بىت ئەۋە سىپىناۋەى ئاساتىرە ، نوسىنەكەى تەمەنى زۆرتەرو
 درىزىترە » •

بەۋ پەرى پەۋان بىزى و چىكەتەۋە دەلىت :

« تاۋەكو ھەزارى زىاتر بىت ئەۋا بە دەست ھىسانى سىفەتەى

خاوه تی و دل فراوانی زیاتر ده بیت ، وه دهوله مندو سه خیه کان
دلیان زیاتر نهرم ده بیت و ده که ویته جوش بو ئه و هزارانه ی بی
ده رانه تن ، •

دهوا نیه له مردن بترسین :-

مهولانا ده لیت : « له بهر چیه ترسان له مردن ؟ بو چی ئهم
پاکردنه له مردن ؟ تو به بهرده وامی له جولاندا ی له قوناغیکه وه بو
قوناغیکی تر ، وه له نه بوونه وه بو بوون ، وه له بوونه وه بو نه بوون
ههروه ها بهرده وامی له بهرگت دا که ندن وله بهرکردنی بهرگیکی تر ،
ههتاوه کو له و چوار توخمه وه گه یشتیه قالی مرؤفایه تی ، وه ئه گه
خوت گیر بگردایه به باریکه وه ، دهست پیوه بگرتایه ، وه سور بویتایه
له سه ره ئه وه ی که له و باره دا بمیسته وه و پازی نه بویتایه که بجیه
باریکی تر وه ، ئه و هه ره له سه ره تاییدا ده مایته وه نه ده گه یشتیه چله
پوپهی مرؤفایه تی و لوتکه ی که مالانی زانستی و پوڤحانیه ت ، ئایا ته نها له
پینگای « فه ناوه ، مانه وه « به قا » ت دهست نا که ویت ؟ جا بو پاده که ی ت له
« فه نایه کی » نوئی که پیشه کیه که بو به قای نوئی تر ، بو خوت گیر کردوه
به م ژیا نه بر او به وه پیوه نوساوی ، سه ره پای ئه وه ی که زیانیکت بو
به جی ده هیلکی که نه برانه وه ی تیدا به وه نه ترس و خه م و په زاره ی
تیدا به ؟! •

پاشان ده لیت : « ئایا له م ژیا نی دوزیا به دا مردن تا قی کردو ئه وه ؟!
که ئه گه مرؤف له م ژیا نه جیا بو وه ژیا نیکی نه مری به دهست ده هیئت و
به هیچ جوریک مردن نابینیت ؟ » •

وه ده لیت : « لیره دا جیا وازی هه به له نیوان مردن و مردنیکی تر

مردنی بیاوچاكان - العارفون - ناپورت به مردنی نهفاهان و تیکرای
 خه لکی ، بیاوچاكان بو جیارونه و بیاوچاكان له هم ژیانه بپاوه یه ، نه نازار
 ده چیژن وه نه خه مو پدزارهش دایان ده گرت ، به لکو به و به پری دل
 خوشی و پروو گه شیه وه پیشوازی له مردن ده کهن ، مردن له لای شهوان
 دروست بوونی ژیا تیکی نوتی یه ، په یامی سه رکه وتن و پرگا بپاوه نه ، نه و
 په شه بابهی خوی گه و ره ناردییه سه رکه گه لی هو د ، دوزه خ و
 سوتنه ر برو بو بی باوه په کان ، وه بوئی گولوو نیعمه ن برو بو خاوه ن
 باوه په کان ، هه و ره مردن بو بی باوه په کان ژه هر و به لایه وه بی
 به شی و سه رزه نسشتی و له ناوچورنه ، به لام بو خاوه ن باوه په کان شنه بای
 چاره سه ری دهرده دارانه و هه وایه کی شیدار و پر له گولوو .

ژورکاره تی و خوايشکاره تی یان په سه نده کاره تی :-

الجبر و الاختیار

جه برو یختیار له سه سه هره گرنکو و ژوزه کتی شه
 سه رده مه بو ، که بو شیه کی زوری کتیبه کانی قسه زنی گرتبو و ،
 کومه لکیان بیرو پرایان گه یشتبو و پرایه که نه فی «الاختیار المطلق» (۱)
 یان ده کردو بوونی «الجبر المحض» (۲) یان ده سه ملاند ، وه له ناو
 میژووی کومه ل و میله تندا ناو نران به «الجبریه» ، وه جه لاله ددین به
 شیوه به کی ماقولانه و ، به پروونی به په رجی ده دانه وه و ده یفه رموو :

(۱) هه مرو شتی که به ناره زووی خوی ده کات و خوی شه و ره په یوه ندی
 بیوه نیه

(۲) نه ده میزاد هه مو کرداریک و پرووداویک به ژور به سه ارینا سه پیتر او ه
 بی شه وی ده سستی خوی تیدا بیت .

« ئەگەر جەبرى مۆتلەق بىۋايە ، ھېچ كاتىك « الامر والنهي ،
 ئەو بەكەو ئەمە مەكە » دەرنەدە كرا بۆ مروف ، وە بە شەرع و ئەحكام
 تەكلىف نەدە كرا ، ئايا شتى وا بوو مروفىك بە بەردىك بلى ئەمە بەكەو
 ئەو مەكە ، پاشان دەئىت :

« قورئانى پىرۆز پىرەتى لە فەرمان كىردنو ، نەھى كىردنو
 ترساندن - امر ونهي ووعيد - وە نەمان بىستووۋە كە خاۋەن ھوشىك
 ئەمىر بىكات بەسەر خۆلدا ، يان نەھى بىكات لە ئاسن » .

باۋەپى «الاختيار» لە لايەن مروف و ميان لە بەرانوۋە :-

مەولانا دەئىت : سىروشتى مروف لەسەر بىروباۋەپى ئىختىارى
 بىك ھىتراۋە ، وە خۆى لە ژيانى پوژانەيدا ئەم عەقىدەيە دەھىتتە دى
 و ، جىئ بەجىئى دەكات بە ھەلسو كەوت و كىردەۋە كانى قەرارى ئەم
 جوړە ئىختىارىيە دەدات و ، ئىنكارى « الجبرية » دەكات ، سزاي بى گيان
 نادات ، وە توپە ناپىت لە دارو بەردو ئاگرو ئاوو ھەوا ، ھەر چەندە
 ئازارو ئەشكەنجەي لە لايەن ئەم شتانوۋە توشىت ، پاشان پىسار دەكات
 « ئەگەر لە بىمىجى مائەكە تانەۋە پارچە دارىك بە سەرتا كەوتە
 خواروۋە ، بىرىندارى كىردىت ، و خويىت لە بەر پوئىشت ، ئايا لەو كەرتە
 دارە توپە دەبىت ؟ وە ئايا گلەبى لى دەكەيت و ، پىئى دەئىت : بۆ جى
 دەستمت شكاند يان خويىنى سەرمە پزاند ؟ ھەروەھا ئەگەر ئاوو لافوئىك
 ھاتو ھەرچى شتو مەكت ھەيە ھەموۋى سەر ئاو خىست ، و تەپى
 كىردو لە گەل خۇيا بردى ، وە يان ھەوايەك ھەلى كىردو سەرو مېزە كەي
 فراندى ، ئايا توپە دەبىت لەو ئاوو ھەوايەو ، پىوۋى گلەبى تى دەكەيت و
 سزاي دەدەيت ؟

بهلام نه گهر كه سيك ويستی سهر زه نشتمت بسكانت و شهرهف و ناموست بهریت ، نه وه خیرا شالاری بو ده بهیت و سزایه کی توندی دده بهیت ، نه مهیش به لگه یه بو نه وهی که جیاوازی ده که بیت له تیوان (المجبور والمختار - زور کار و په سهند کار) وه بازه بیت وایه که مرؤف خاودن ئیختیسار و ویستی خنویه تی و ، لئی ده پر سبته وه و گله یی لئی ده که بیت ، سزای دده بهیت و ، شکاتی لئی ده که بیت ، بزمه یی ده که بیت و ، عوزریشی لئی و درناگه بیت چونکه (مخیر) (۱) ، نهك (دمجبور) بیت .

جه لاله ددین به سنده وه ناووستیت به لکو پرپاری نه وه ددهات که گیار له بهریش نه مه دهرانن ، جیاوازی ده که ن له تیوان (المجبور والمختار) فیره تی نه وه یی بی نشان ددهات ، نه گهر بهردیکت گرته سه ئیک هیرشت بو دیتیت و به لامارت ددهات ، نهك به لاماری بهرده که بدات و تو له یی لئی بسکانه وه .

شهرهزاری بو تو نه یی مرؤف که جه بریهت دده بهیته پال مرؤف ، که چی گیاندارکی بی عدقل پشت که و تو وه له تی گه یشتن و زانینی نه م حه لقه ته .

وه ده لیت : « مرؤف نه م راستیه دده زانیت بهلام خوی لئی گیل ده کات له پیناری هوس و بهر ژه وه ندی خوی ، ههروهك پوزوانیات وایه که سوور دده زانیت پوزر بو ته وه دو ، به یاتیه بهلام پرووی خیزی له و پرناکیه و دردیگپیت و درگا له سهر خوی داده خاو بهرده وام ده بیت له سهر خواردن و خواردنه وه .

(۱) به نارزه روی خوی بووه نهك به زور بیی کرابی .

بنۆس و بنۆسیار « العلة والمعلول » :-

کۆمه له ئیسلامیه کان ، که وتبوونه گیتراوی مهسهلهی هۆکان و بنۆسه کان به بهشیوهیهکی زیاده پهوی پرېسازی چه کیمه کان وابوو ، له گهردوون مل که چه کی تهواوی ههیه ، بۆ زنجیره ی بنۆس و بنۆسیار - العلة والمعلول - وه بنۆسیاری به هیچ جۆریک لا نادات له بنۆس ، و (المسبب - ههه شتیک که دروست ده بێ) جیا نابێته وه له هۆکهی (السبب) موعتهزیه کانیس - المعتزلة - له گهه له ئهم پرایه دا بوون • نه گهه بریاری عیله تهی شتیکان داو ، یان پرایان وابوو ده باره ی خاسیهت و کاریگه ریتی له شتیکدا ، زۆر به توندی بهم بیرو پرایه یانه وه ده نویسن ، و لایان وایه پیچه وانهی ئهمه یس مه گهه به ده گمه ن پوو بدات • له بهر ئه وه ده یان بینی زۆر به دووری ده زانن ، پوو دانی شتیک به پیچه وانهی خاسیه ته که یه وه بێت و به بێ هۆ پوو بدات • وه هه ول و ته قه لا ده دن بۆ هۆ هیانه وه ی - التعلیل - ئه و شتانه ی که له قورئان و چه دیسدا هه یه و ، وه گوێزانه وه ی ته واتره که ی له موعجیزه و خاریقه وه بۆ هۆی ئاسایی و ، عیله ته ی - بنۆسی - سروشتی ، نه گهه له م کاره یاندا سهه نه که و تن ئهمه یس مه گهه به ده گمه ن پوو بدات ، به ناچار ی دان ده تین به وه ی که موعجیزه یه •

به لام ئه شهه ریه کان - الاشاعرة - له سهه ریکی تروه به پیچه وانهی موعتهزیه کانن ، پرایان وایه که هیچ شتیک عیله ته ی - بنۆسی - شتیک تر نه ، وه نه خاسیهت و نه کاریگه ریشی هه یه له هیچ شتیکدا ئهم زیاده په ویهش بووه هۆی زیان به خستین و ئزاوه نانه وه ، وای لی هات ههه رهس به ئاره زووی خووی ، چی بوسته یه ده یووت وه چی نه بوسته یه ئینکاری ده کرد ، وه زور به ی خه لک له م پرېگه یه وه که و ته ئینکاری کردن و په فر کردنی هۆکان - الاسباب - وه بوونه هۆی بێ ئیشی و ته مه لی •

هۆكۈن - الاسباب - حەقىقەتە : بەلام بەدېيەنەرەكەي تەلە
كاركەوتووۋە نە وازىشى ھېناۋە

بەلام پېسازى شېخ جەلالەددىن مام ناۋەندى بوۋ لە چاۋ دوو
پېئازەكەي تر ، پاي واىە كە (الاسباب - هۆكۈن) حەقىقەتە ، و (بنۇس و
بنۇسىارى) و (الاسباب والمسببات - هۆر ئەۋەشى بۆتە ھۆى دروست بون
بە يەكەۋە بەستراون وە ئىنكار كوردنى ئەمەيش بە ھېچ جۈرئەك لە
پەسەندى و ھۆش مەندىيەرە نىە ، ونەش گونجاۋە ، سوننەتى خىۋاي
گەۋرەش ھەروا بوۋە كە ھەمبەشە (المسببات - دروست كراۋەكان) شوپن
كەۋتوۋى (الاسباب - هۆكۈنتى) وە لە ھەموو شىكدا خاسىيەتى تايبەتى
خۆى دەرختوۋە ، بەلام خەرقى عادەت - لادان لە سروسىت - شىكى
گونجاۋە و پروو دەدات ، دروست كوردو بەدېيەنەنى (بنۇس و هۆكۈن -
العلل والاسباب) نە بوننە ھۆى نەمانى كارىگەرئى قوردردت و كسارى
كردگار ، وە ھەر ئەۋە پەرۋەردگارى (هۆكۈن - الاسباب) و ختاۋەن
نوانستى پەھايە ، وە ھەر كاتەك بىھۆيت (المسببات - دروست كراۋەكان)
بە ھېچ دەھىلىت بۆ ئەۋەى پەيوەست بېت بە (اسبابھا - هۆكۈنەۋە) ، و
شوپن كەۋتوۋى ياساكە (نامووس)ى و بنۇسەكە (علە)ى بېت بەم
جۆرەپشيان زيانرو باۋترە ، وە ھەر كاتەكش بىھۆيت لە ھۆكەي
(اسباب) دەرى دەھىتى و بە بى ھۆيكە يان بە پېچەرانەى ھۆكەيەۋە
رروستى دەكات ، ئەمەيە كە بېى دەلىن (خارق العادە) وە دەلىت :-

زۆر بەى بارو پروۋدازەكان لە سەر سوننەتى خىۋاي گەۋرە دەپرون
بەپروە ھەر بە قودرەت و مەشئەتى خىۋى (ھەندەك جار) لەم سوننەتەنە
دەردەچىت بۆ پېغەمبەرانو پىاۋ چاكنى ، جا كە دەپنن (هۆكۈن -
الاسباب) زۆر بەى كات كارىگەرۋ لە كاردان ، ناپىت ، بۇەپەمان واپت كە
قودرەتى خىۋاي گەۋرە بەكى كەۋتوۋە و بى ھىئەرو ، وپسنى خىۋاي

گهوره وهستاوه له کارکهوتوووه ناتوانی (المسببات - دروست کراوه کان) له (اسبابها - هۆکنی) و ، (المعلول - بنۆسیاری) له (عللها - بنۆسه کهی) جیا بکتهوه .

هۆ شاراوه کانو هۆسه ره کییه کان (الاسباب الباطنة وسبب الاسباب :

(هۆکان - الاسباب) هه ره ئه وه نده نین که ناسیومانن ، و تاقیمان کردونه تهو ، و له بهر چاومانن و ههستمان پێ کردوون ، به لکو زۆر هۆی تر هه یه که شاراوون و له بهر چاومان نین و نایان بینین ، وه ئهم هۆ باطنیه ش ، هۆو بزوتنه ری هۆ دهره که کانن (الاسباب الظاهرة) هه ره وه کو چۆن ئهم (الاسباب الظاهري - هۆی دهرکی) یه هۆو بزوتنه ری دروست کراوه کان (مسبباتها) یه تی ئهم هۆ دهرکیانه ده بزوتنی و ده یان خاته کارو ، ده توانیت بیان وهستیت و له کاریان بخت مرۆف ئهم هۆ دهره کیانه به ئاسانی ههست بی ده کات ، به لām زۆر جار له هۆ باطنیه کان بی ئاگایه ، بۆ نمونه گه ر تینی بکریت له کاتی له یه که دانی به رده چه رخ له چه رخک ئاگر په یدا ده یت ، وه وا ده زانریت که هۆی په یدا بوونی ئه و ئاگره چه رخه که یه ، هۆ باطنیه که ی نازانریت .

هۆی سه ره کی په سه نو پاسته قینه ، فه رمان و ویستی خوای په روه رد گاره که له سه رووی هه موو هۆ کانه وه یه ، سه رچاوه ی هه موو پرووداویکه « انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون » (۱) .

هۆ شاراوه کان لای پیغه مبه ران پروونه و ، به ئاشکرا ده یبینن ، وه کو چۆن ئیمه هۆ دهره کیان لمان پروون و ئاشکرایه ، له پاشا باوه پریان وایه که ئه و هۆ پاسته قینه یه که بریتیه له ویست و ئیراده ی خوای

(۱) سوره تی یس نایه تی (۸۲) .

گهوره هدر نهوه که هههوه ههوه بنۆسیکی تر لهویدا دهپیتهوه و
سهراوهی هههور پروداوو کرداریکه .

نهوان نهو دهسهلانهی خرای گهوره دهبینن کهه دهست دهخاته
ناو بوونهوههوهه ، ههر چۆنیک بیهوی ههلیان دهسورپینت و فهومان
پهواپی لهم جهانهدا دهکات و نهو دهسهلانهی له سههروو هههوه
دهسهلات و یاسایهکی ترهبرده ، وه ههر نهو دهسهلانهیه که نیزامی
گهردوون بۆی مل کهچه ، وه ههر نهو دهسهلانهیه که خاسیهتی
نایهتی له شتدا دروست دهکات ، وه ههر کتیکش بیهویت، نهو خاسیهتهی
لی ددردههینت ، وه دهتوانیت که سروشتی شت بگۆرینت ، وه وا بکات
له ئاگر که بیت به (بردا و سلانا) .

وه نهوان نهو هۆ دهرهکیانه زۆر به بچوک و لاوازو بێ نرخ
دهبینن به چاو هۆ بطنیهکان ، ههروهها هۆ بطنیهکانیش زۆر به بچووک
بێ نرخ و لاواز دهبینن له چاو هۆ راستهقینه که (المشيمه الالهيه -
ویستی پهرووردگار) .

«وَكُنْ لَكَ نَزِي ابراهيم ملكوت السموات والارض وليك من
المؤمنين» (۱) .

هۆیههستی ، وثنیة الاسباب « و بهرهنگاری کردنی له لایهن
پهغهبهرانهوه :-

خهلیکی کورت بین زۆرچار زیاده پهوی دهکهن له پههستی هۆ
(السبب) ، له نهجای نهزانی و کارتیکردنی ماددیته ، و . باوهپیان زۆر
بههیزه به کاریگهری هۆو خنۆبهندکردن بیهوه ، خۆ سههریک کردن

(۱) سورهتی انعام نایهتی (۷۵)

تيايدا وه هو - الاسباب - ده كنه هاوه ئى خوائ گهوره • وه خوڤيان گيل ده كهن له دروست كهري هموو هوڤهك ، و كردگارى هموو شتيك ، و خوڤيان خهريك ده كهن به بهرستى پرووكهش و پرووخساره وه لهم كاته دا ښغه مبهران هه ل دستن به بهرنگاي بوونى نهم جوړه (بت بهرستيه - هوڤه رستى) ، خه لگى بانك ده كهن له هووه (الاسباب) بهرو به ديهننه رى هو (المسبب) خوداوه ندى به دهسته لائش بو ئاگادارى و فير كردن له سهر دهستان چه ند پرووداويك بهدى ده هيتت كه دزى ياسا كاتى سر وشتن ، بو ته ودى له لايه كه وه لاوازى و بئ دهسه لائى - الاسباب - هوكان و له لايه كى ترشموه قودره تى په هاى - مطلق -ى خوائ گهوره و سهر بهستى ويست - اراده - و مهيته تى زال بووى ده رخت ، چونكه ههر نهو زاته يه خاوه نى بوونه وهرو هدر به دهستى نهوه مه له كوتى هموو شتيك ، وه ههر نهوه خاوه ن توانست به سهر هموو شتيكداوه هيچ پويستيه كى به هو - الاسباب - نيه و پنه وه به ند نيه ، چونكه ده بيتن ده ريبات بو دوو له ت ده بيت و ، پرووباريان بو هه ل ده قولت به بئ هيچ جوړه هوڤهك له هو ئاسايه كان ، وه پرووهك و كيلگه يان بو په يدا هيت به بئ كيلان و چاندن ، وه لم ده بيت به ئاردو ، خورى ده بيت به ئاوريشم و ، كومه ئيكى كه م سهر ده كه ویت به سهر كومه ئيكى زورداو ، هه زارى لاواز ، ده وله مهنده ده كاو ، ده وله مهندي به هيز ، هه زار و ئاواره ده كات تنها به فهرانى خوائ گهوره :

« واورثنا القوم الدين وما كانوا يعرشون » الاعراف
 « كم تركوا من واورثنا قوما آخرين » الدخان

نه په هبانيهت و نه بئ كارى :-

مهولانا لهم پرووه وه زور روژنچيت و زياده په وى ناكات ، وه كو

زۆر له سوڤيه كان و ئىشعهرىيه كان زياده پرهئى تىادا ده كەن به جۆرئىك، ئىنكارى بوونى ھۆ - الاسباب - ده كەن ، و داواى پرهز كردن و وازھىنانى ده كات • له گەل ئه وە شدا پرهزى جۆره (توكل) يك ده كات كه بيته ھۆى پره بهنى و بى كرى و پال دانەو، به لكو ده لىت :-

« سونھتى ژيان و عاده تى باو برىتبه له بورنى دروست كراو - المسببات - به ھۆى ھۆكانەو - الاسباب - » تاكو ئىشكەر گرنكى ھەوئ و تىكووشان بزائىت ، وە لە دەرگاكانەو، بيته ماڵكانەو، و ھەموو شىت له مەعدەنە كەى خۆرى داوا بكت •

بە لكو بەرەنگارى بى كارى و ، له كار كەوتن و ، پره بانىھت و (توكل) ئىكى سلبى ده كات كه پەك كەوتەو لاوازه كز ، لەم سەدانى دوايدا پەنايان بۆ بردو، و بەو پەپى ھىز و توامىھو، بانگەوازى تىكووشانو و خۆ ماندوو كردن ده كات ، وە پره چاژ كردنى ھۆكانى گوزەران و ، داواى ژيانى كۆمەلايەتيانەى بەختەو در ده كات و دەلىت :-

« گەر بىتو ژيانى كۆمەلايەتى له لای ئىسلام پيويست نە كرايەو پەسەند نەبوايە ، ئەمرى نەدە كرد بە جووھەو جەماعەت ، و ئەمرى نەدە كرد بە چاكەو ، نەھى نەدە كرد لە خراپە » •

وہ ئەو جۆره (توكل) پشت بەستەنى كه بە لای ئىسلامەو پەسەند بىت ، ، بە باشى دەزائىت برىتبه له خۆ ئامادە كردن و ، دەست گرتن بە (الاحتياط) سىئرى پيويست و ، ئەمجا پشت بەستن بە خىواى گەورەو ، تەفسىر كردنى فەرموودە كەى پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم « اعقلها وتوكل على الله » •

بانگه وازیک بو ههولو تیکۆشان :-

جەلالەددین خەلکی هان دەدا بو کارکردن و تیکۆشان هاتوووە ووت و وێژیک بە زمانی گیانداران دەگیریتەووە ، لە بابەت (توکل) و ئیش کردنەووە ، وە باشترین بەلگەی پێویست بوونی ئیش کردن و ههولدانى باسکردوووە که لە سەر زمانى شێرەووە دەلیی :-

« پەرورەدگار ئەندام و دەست و قاچ و بەهرە و ووزەى زۆر بە ئادەمیزاد بەخشیووە ، ئەمەش بەلگەیە بو ئەوێ که داواى کارکردن و ههولدانى لى دەکات ، ههروهو کو چۆن ئاخابەك هەرکاتێ تەورو پاچەکەى دا بە کوێلەکەى ئاشکرایە که داواى ههولکەندى چال یان شکەندى بەردى لى دەکات • ئەگەر چى گەفت بەو داواىە بکات یان نەیکات ، هەر بەو چەشنە کاتێ کردگار ئەو دەستە ئیش کەرەو ئەو بازوو بەهێزەو ئەو پێیە بەکارەو ئەو ههوو ووزە زۆرەى بێ بەخشیوین ، بێ گومان بەلگەى ناوێت که داواى کرکردمان لى دەکات و هێزمان بخەینە کار ، وە لە ژياندا ههول بەدین و تیکۆشین وە پۆزى خۆمان بە دەست بەئین بە هێزى بازوو ، ئارەقى ناوچەوان ، وە (توکل) ی پاستەقینە ئەوێە که درىغى نەکەین لە تیکۆشانمادا ، ئەجایشت بەستین بە خوای گەرە ، تیکۆشان شوکرانەى نەعمەتە و ، پالدانەووە تەمەلى (۱) کوفرانەى ئەو نەعمەتەى ، خوای گەرە دەفەرەوئى :

« لئن شکرتم لازیدنکم ولئن کفرتم ان عذابى لشدید • »

کار بکەو ئارەقى ناوچەوان برێژە ، ئەجایشت بەستە بە پۆزى دەرى خاوەن هێزو توانا •

(۱) مەزەبى جەبریەکانە •

(۲) ئایەتى (۷) سورەتى ابراهیم

دنیای زهکراو - المذمومة - کامهیه :-

جه لاله دین هر به زنده وه نه و دستاوه به لکو دلیت - له سهر
زمانی شیرمه که وه ده یگیریته وه :- کار کردن و تیکه کوشان سوننه تی
یتعه مهران و تیرراوانی خواجه ، دنیاش تنها زیرو زیرو مال ره مال نیه ،
وه که هندی له زیاده ره وانی سو فیهت لئی تی گه یشتوون به لکو دنیای
زهکراو نه و دوتایه یه که غافل بوونی خوی گه وره تی تیدا بیت ، تایا
یتعه مهران صلی الله علیه وسلم نانه رمویت « نعم المال الصالح للعباد
الصالح » .

بی کاری پیاو چاکان ریگه خۆشکه ره یه بو فاسقو سته م کاران :

مه ولانا ده لیت بی کاری و پیش نه کرنی پیاو چاکان سه گهل
(توکل) بکی نه فامانه ی واکه له گهل حه فیه تی نیسلام ناگونجیت ، بوونه
هوی پئی خۆش کردن بو خراب کاران و ستم کاران و ، کار به ده ستانی
بی هوش و ، هیچ نه زان ، که بوونه هوی خوی پشته ی زور بی تاران و
کوشتی زور له تاران و پوئنییران ، که زور توند تیژ بوون له
حوکمرانیداو خیانه تیکی زوریان له مالی خه لکی ده کرد ، له سه رده می
نه وان نه فامی و نه زانی زور بوو ، وه حه کیمان و هوش نه ندان کز بوو ،
چونکه نه زمان ره وای په رابوو که سیک شایسته ی نه و کده نه بوو .

مه ولانا جه لاله ددینی رومی بانگ ویزی خوشه وریستی عاتیفه و
پرزگرتنی مرؤف و مرؤفایه تی سه رده می خوی :-

گیزه لوو که یه کی عدوی سهر کیش له چه رخی حه و ته ندا هلی
کرد ، به هوی نه و قس زانی (علم الکلام) یه له و چارخانه ی دوا پیدا
بوو کسار و پشه ی موسولمانه کن به پادده به ک نه و گیزه لوو که یه
نه و نه توند و تیز بوو که بووه هوی کوزانده وه ی نه بوو گه رمی و

کلیه و پشکۆیه کی دل • که تا نه و کاتهش هیتسا له ژیر خۆله میشدا
 باشماوهی پشکۆی خۆشه ویستی و عازیفه هر مابوون و شاررابونهوه •
 وه موسولمانه کان باش نهوهی که بلیسه یهک بوون له زیان و پارچه یهک
 بوون له ئاگر ، بوون به خۆله میشی - رکام - مرۆفایه تی ، یان خه لۆزی
 بهردین ، باش نه و سهرده مهی که یهک پارچه ئاگر و گهرمایه بوون •

تا له م کاته بسی دهنگی و کزر بوونه دا ، مهولانا جه لاله ددینی پۆمی
 بانگه وازی خۆشه ویستی و عازیفه ی دا ، تاوه کو هه موو جیهانی ئیسلامی
 له قولایی خه ودا رابه پرا ندو سه ر له نوی گییانی کرد به بهردا •

بانگه وازی خۆشه ویستی :-

شیخ زۆر به ئاشکرایه بانگه وازی خۆشه ویستی کردو ، ده ئیت :-
 « خۆشه ویستی تالی ده گۆریت به شیرینی و ، خۆل ده کات به زبوو ،
 بوسی بو پاکی و ، نازار به شیفا ده گۆرپی و ، به ندیخانه ده کات به باخچه
 و نه خۆشی به نیعمهت و ، غه م و پهزاره به په حمهت ده گۆرپی ، هر
 خۆشه ویستیه ئاسن نه رم ده کات و بهرد ده تویتته وه ، مردوو زیندوو
 ده کاته وه ، گیانی ده کات به بهرداو گۆیله ده کات به ئاغا » •

« ئەم خۆشه ویستیه نه و باله یه که مرۆفی ماددی قورس له هه وادا
 پیی ده فریت ، له نزمایه وه ده بیات به ره و به رزی و له سه ر زه ویه وه
 ده یگه تته ئاسمان » •

« ئەگەر ته زووی نه و خۆشه ویستیه به ناو کینوه زه به للاح و
 به رزه کانشدا تیه پی ، راده چله کی و ده که ویتته سه ما کردن له خۆشیدا :
 « فلما تجلی ربه للجبل جعله دكا وخر موسى صعقا » وه ده ئیت :

«خۆشەويىستى دەۋلەتمەندە سەر بەرزە گۈنى نادات بە مال و مولك و سولتان ، ئەۋدى يەكجار لە تەمەزىدا ئەو شەرابە بېجىزئ ئىتر ھىچ شەرابىكى تر بە گەن ناكات ، دەلىت :

«خۆشەويىستى پۈيۈستى بە كەس نىە ، ئەگەر دلچپوون بە خۆشەويىستىدا نەفى كىردنى ھەموو شىك بى جگە لە و خۆشەويىستە و ئەمەش بە شىتى دابىرئ ئەۋ ئەو شەيدايە گەزرى شىتانە •

بەلكو ئەو دلدارە شاھى شاھانە و ، تەخت و تاراھى شاھان مىلى بۆ كەچ دەكەن ، پادشاكن ھەروەك كۆيلە خزمەتكارى دەكەن ، دەلى خۆشەويىستى ھەروەكو ئاگر شاراۋەيە ، بەلام دىردت ئاشكراۋ بەدەرەۋەيە ، دلدار زۆر مىل كەچە ، بەلام نەفى ئەو شاھانەي كە نەفى خەلكيان بە دەستە مىلى بۆ كەچ دەكەن •

كاتب پۈمى باسى ئەو ھەزارە بە جەرگە و ، ئەو دلدارىيە بە غىرەتەي كىرد نەشود گرتى و بە ھەۋو دەنگىۋە ھاۋارى كىرد و وتى : « بارك الە » ، لە مولك و «الى بەندەي ماددە و جەستە پەرستان ، لە سەر ھىچ شىك زۆران بازىن لە گەل ناكەين ، بەلام ئىمە دىلى دەۋلەتى ئەۋىن ، كە نە لە ناۋ دەچىت و نە دەگۆرپىت » •

ھەموو نەخۆشك ئاۋانە خۋازە پىزگارى بىت لەۋ دەردەي توشىن بوۋە ، تەنھا نەخۆشانى ئەۋىن نەبىت داراى زىاد بوۋنى دەردەكەيان دەكەن و ، بىيان خۆشەكە سۆزو ئازاربان زىاد بىت . تا ئىستا شەرابىكم نەبىۋە كە شىرېنتر بىت لەم زەرە و ، تەندروستىيەكەم بەدى نەكردوۋە كە باشتر بىت لەم نەخۆشىيە •

« نەخۆشىيە بەلام چۆن نەخۆشىيەك : كە لە ھەۋو بەردىك پىزگارت

ده کات ، گهر توشی هر که سیک بیت ، قهت تووشی هیچ دهر دیک
 ناییت ، نهوه له پاستیدا تهندروستی پوچه ، به لکو پوچی تهندروستیه ،
 که هه موو خاوهن نیعمه تیک ئاواته خوازی کپینی نهو دهردهن به نرخی
 نهو نیعمهت و بهختیاریهی تیایدان ، ههروه کو بلئی بهر بهرچی نهو
 شاعیره عهریه ده داتهوه که ده لیت :-

جگهرم هه مووی برینه کئی پیم ده فرووشی
 جهرگیک که برینداری هیچ تووش نه بووی
 پیشانی خه لکی دا که سئی نه بوو بیکرئی
 کئی بی دهردی به دهرده داری ده گوپئی

نهو پیاوهی که هاواری ده کرد له دهست جگهری ، نرخی نهو
 جگهره برینداری بزانیایه پازی نه ده بوو به فروشتنی و پرزگار بوون
 لیئی ، وه نه گهر خه لکیش نرخی نهو جگهره یان بزانیایه به نرخی
 هه موو مولک و مالی دنیاو تهندروستی لاشه یان ده یان کپی ، ده بی جگهر
 چ نرخیکی هه بیت گهر بریندار نه بی ؟ نهو جگهره تهنه پله گوشتیکه
 یان پارچه بهردیکه و هه چی تر !

نهو نهوینه پاکو بی گهرده مروف ده که ییئته پله یهک که به تاعهت و
 موجهه دایش نایگاتی « تاعهتم نه بینهوه چاکتر بیت لهم گوناوه به تایه تی
 له لای نهو که سانهی که ناوی ده تین گوناوه ، نه گهر چهنده ها سال
 تیه پیت له تهمه ن به بی خوشه ویستی ناگاته خوشی ساتیک له ساته کانی
 خوشه ویستی » •

نهو خوئنهی له پیناویدا دهر پیت گودان نه له پاکیتی نهو خوئنه ،
 شه هیدی نهوین پیوستی به شووردن نه « خوئنی شه هیدان پاکتره له ئاوی
 خاوتن ، نهو چون تاوانیکه گهر بیتو نهو دلداریه تاوان بیت » ده لیت

« ئەو دلدارانەي كە ھەمرو تەئانايان خەستە كارو ، دلان سوتارە ، ياساي گەشتي بە سەر باندا ناچەسپيت ، وە ئەو نيزامەي كە باوہ لەو كتەدا ملي بو كەچ ناكەن » .

لەرەدا پۆمي نەوتەيەكي زۆر جوان دەھييتەوہو دەلي : « ئەو گونددى كە لاوہ كوون يەت باجي ناخريتە سەر » . پەشان بەراوردەك دەگات لە نيزان خۆشەويستەكي پاك و بێ گەرد ، لە گەل عەقلىكي زۆرزان و دەلي : « خۆشەويستى پانماوہى ئادەمى باو كمانە ، بەلام زۆرزانى پشمەي شەيتانە ، كە كيميكي زوريار زۆرزان پشە دەبەستيت بە نەفس و عەقلى خۆي ، بەلام خۆشەويستى تەفويض و تەسليم بوونە ، عەقلى مەلەوايتەكە لەوانەيە ، مەرؤف بگەيەيتە پوڤخى دەريا لەوانەيشە بيئە ھۆي خەكەندى ، بەلام ئەوين كەشتى «نوحە» سوار بوو كە تەريمان نە لە نوڤم بوون .

بەلي دەرياي زيان سەر كەشە مەلەوانى تيدا ئاسان نە ، چاكتر وابە بو مەرؤف پەنا بەریتە بەر كەشتەكي ئەوين كە ھەرگيز نوڤم نەيەت ، ئەويش كەشتى ئيمان و ئەوينە . ئەو دەلي : زۆر لەوانەي كە مەلەوانى زۆر چاك دەزانن بيئمانن كە چۆن نوڤم بوون لەم دەريا بێ بنەدا ، بەلام نەدان بيئە تائىستا كە كەشتى ئيمان و ئەوين نوڤم يەت » .

مەولانا حيرەتى ئەوينداران بەرز دەگاتەوہ بە سەر حيكەتى كە كمانەي لىكۆلەرەوان ، وە ھانى خەلكى دەتات بو سوور بوون و پەش بركى تايەدا چونكە حيكەت پوانە كردن و بۆچووتە - ظن و قياس - ، بەلام حيرەت بيئە و عيرفانە » .

باشان دەلي : « ھەموو كەسەك ناتوايت خۆشەويست يەت چونكە خۆشەويستى پويستى بە سيفات و پەشتى زۆر جوان ھەيە كە ھەمرو

كەسك دەستی ناكەوئیت ، بەلام هەموو كەسك دەتوانیت بەشی خۆی
لەو خۆشەوێستیه وەر بگرت و بەكوئیتە ژيانكی پسر لە خۆشی و
نیعمەت . .

« ئەی خوێنەری نازیز ئەگەر ئەوەت لە دەست دەرجوووە كە بیئت
بە خۆشەوێست (محبوب) ، نازیزە كەم ئەوەت لە دەست دەرنەچیت كە
بیئتە پیزی ئەویندارانەووە ، ئەگەر بەختە كەت نەهێنا بیئت بە یوسف
كسی پرسی لێ گرتویت بیئت بە یەعقوب ؟ چی هەیه بیئت بە بەرگریك
لە نیوان تۆو ئەوینیکی راست و ، هەمیشە بە سۆزو دل ناسك ؟ » .

شیخ لە سەر هەموو ئەمانەووە دەئیت « صولة المحبوب » چێژی
خۆشەوێست ، ناگاتە چێژی دلدار ، ئەگەر خۆشەوێستان بزانی عاشقانی
بسی كەسو دلدارانی پاك لە چ خۆشی و نیعمەتكدان ، ئاواتە - خوازی
جی جی ئەوان دەبوون ، وە لە پیزی خۆشەوێستانی بەختەووەردا دەر
دەچوون و دەچوونە پیزی ئەویندارانی كەسەووە .

ئەم ئەوینە ناراستەیی كنی دەگرتیت :-

بەلام ئایا ئەم ئەوینە كە نوری ژیان و نرخى مرۆفە ناراستەیی كنی
دەگرتیت ؟ « ئەوینی نەمر شایستەیی كەسێ نییه تەنها زاتیکى نەمر
نەیت . ئەو زاتە نەمرەش زاتێ نیه كە لە ناوچوون و ئاوابوونی بۆ
نوو سراسی . چونكە ئەو زیندووی راستەقینەیهو نامریت و ، ژیانیش
دەبەخشیئت بە هەموو شتیک « بەلگەى بۆ ئەمە چیرۆكى ئیبراهیمی
پتەمبەرەنە - علیە سلام - ئەوێ كە فەرموو یەتی « لا احب الآفلین » .

« ئەم خۆشەوێستیه گەر لە جی جی خۆی دانراو ، توشی پیاوی خۆی
هات هەر وەكو خۆین بە ناو لەشی خاوەنە كەیدا دەگەرتیت ، ئەو ئەوینە

خۆرىك، ئاۋابورن ئايرىسىت ، وە ئۆيىكى پىشكەرتۈى گەشاۋەيە
 سىس بورن پۈرى تى ناكات ، تۆيش ئەم خۆشەۋىستىيە سەرمەدىە
 لە دەست مەدە گە ھەر دەمىتتە، وەو بە دەورتا دىت بە كامى پىر لە
 خۆشەۋىستى و تىنۋىتتە دەشكەكىنننن ، بەلام ھەموو شىك دەپپتەو و
 لە ئاۋ دەچىت ، ئەو خۆشەۋىستىيە لە دەست مەدە گە پىنچە، مەھرانى پى
 بەرزبەدەو ھوكميان گرنە دەست •

ئاۋەيەمى پىنۋىست ناكات :-

بەلام دلدارى تىنو ، بۆى نى شەكۋا دەپپىت و لەخۆى پىزكاتەو
 - تحبىر النفس - ، بە بەھانى ئەۋەى كە خۆشەۋىستە كەى گەۋرەو پايە
 بەرزەو ، پىۋىستى بە كەس نى، ، بلى خۆل چىە لە چەو بەرۋەردنگارى
 بوۋنەزەر ؟ !

• مەجبۇبى راستەقىن ئەۋەيدە كە خۆى پىى خۆشە دلدارى بىكات ،
 وە ھەر كەسىك بىۋىت بەرزە خۆى پايەدە كىشمت « اللە يىجتبى من يشاء ،
 ويهدى اليه من يشىب » بە ھاندانكەۋە دەلىت « مەلى پىنگا نى بەرەو ئەو
 باشا خاۋەن شكۆى ، كە من بەندەيەكى زەبوونم ، ئەو پىشايا، زۆر خۋەن
 كەرمە ، بەندەى خۆى بانگ دەكاو ، پىنگەشى بۆ ئامان دەكات •

سەر لە نوئ پىدا دەچىتەۋە گۇرانى بە بالاي ئەم ، تونبەنا دەلىت ،
 ۋە بەر بەرۋى شادى و چەشەۋە ، دەپكروژىت و دەلىت « ئەۋەى كە نوئ
 دەپوانىت ، وا دەزانىت كە دەردىكە تووشى ھاتوۋە چارە سەركردنى زۆر
 گرانە ، خاۋەنەكى لە ئازار كىنمان و مەدوۋبونايە ، بەلام گەر بىتتو
 ئازامى گرت و بە سەرىا سەركەوت ئەۋا دەگاتە ناسىپى راستەقىنەى
 ئەبەدى •

« سه رچاوهی ئه‌وین ، دَلْ شکان و دَلْ برینداربوونه ، چونکه ده‌ردیکه وینه‌ی نیه ، ده‌ردی دَلدار زۆر جیاوازه له هه‌موو ده‌ردیکه‌ی تر چونکه خۆشه‌ویستی «ئیسطر لابی» نه‌ینه‌کانی خوای په‌روه‌ردگاره ، یاشان باسی ئه‌م ده‌رده ده‌کات و ده‌لێ ئه‌گر خۆی له خۆیدا ده‌ردبیت ، به‌لام شیفای ده‌رده ده‌روونه‌کان و به‌دپه‌وشتیه ، ئه‌و نه‌خۆشیه‌ی کاتی پزیشکه‌کانی له په‌لو پۆخت و ، نائومید بوون له چاک بوونه‌وه‌ی و ، ئومیدی چاک بوونه‌وه‌یان له له‌لایه‌ن چاره‌سه‌ر که‌رانه‌وه لێ بری ، له‌م که‌دا به‌ ئاو‌په‌رانه‌وه‌یه‌کی ئه‌و خۆشه‌ویستیه چاک ده‌بێته‌وه و بۆ جارێکی تر ده‌ژیه‌ته‌وه ، جا به‌و په‌ری خۆشی و شادیه‌وه هاوار ده‌کات و ده‌لێت : «خوابت ژینێ ئه‌ی ئه‌وین» .

ئه‌ی پزیشکی ده‌ردو به‌لام ، ئه‌ی ده‌رمانی فیز و لوت به‌رزیم ئه‌ی پزیشکی نه‌طاسی - النطاسی - : ئه‌ی ده‌رمانی ده‌ردی نائومیدان ! » .

به‌لێ له به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وین بلێسه‌یه‌که ، گه‌ر کله‌ی سه‌ند هه‌موو شتێک ده‌سوتینێ جگه‌ له خۆشه‌ویسته‌که‌ی نه‌بیت ، لوت به‌رزیم نیه ، فیز نیه ، ترسنۆکی نیه ، خه‌م و په‌ژاره‌و ، په‌سکه‌یی و خه‌سوودی نیه ، وه هه‌یج عه‌یپێک له عه‌یبه‌کانی ده‌روونی نیه ، شه‌پۆلی ئه‌وین گ‌ژو گ‌یا پاده‌مالیت ، هه‌روه‌کو ئاگر چۆن به‌ ناو پووش و په‌لاشدا ده‌پروات ئاواش به‌ ناو ده‌روندا ده‌پروات .

ئه‌وین بلێسه‌یه‌که هه‌موو شتێک ده‌سوتینێ ته‌نها دَلداره‌که‌ی نه‌بیت ته‌و حید شمشیره‌که که خاوه‌نه‌که‌ی وه‌شاندی هه‌موو شتێک ده‌بپه‌یت ته‌نها خوای گه‌وره‌ نه‌بیت ، هه‌ر بزێ ئه‌ی خۆشه‌ویستی ئه‌ی ئه‌و ئه‌وینه‌ی هه‌رگیزاو هه‌رگیز هاوه‌ل دانان بۆ خوا ناگرته‌ خۆی .

باش، ئەم ھەموو ماو، دورو درۋزە لە مەدح و مەسئەت ھەيىن ،
 مەولانا دەوەستەت ، دەلىق : « بە سەر ھاتى خۆشەويستى كۆرتايى نايەت ،
 دونيا مەروى لە ناو دەچىت عەجايىبى ئەم خۆشەويستى ناپرېنەو ، چونكە
 دونيا برازەو و ئامانچىكى ھەيە ، بەلام خۆشەويستى و دەسئى يەككە كە لە
 ناو ناچىت و نامرەت » .

جىھانى دل

ھىچ پرىگەيەك نە بۇ گەيشتن بەم خۆشەويستى ، تەنھا بە ھوى
 دلىكى زىندوو گەرمى پىر لە زىندە گانەو نەيت . مەروە كۆر لە مەو
 پىش بىسمان كۆر لە سەردەمى مەولانا لايەنى عەقلايەت زۆر زال بىو
 بە سەر لايەنە كانى تى ئادەمىزانا ، لە سەور دەرچوو بىو ، ە لە سەر
 جىسايى عاتىفە زۆر گەورە كرابور ، تا وەكو عەقۇل زياتر پوونەك بىر تەو
 ئەو كاتە دلىش سەردەر دەپتەو ، ئەو ژبواری و گەرمەيى نامىنت ، وە
 گەدە كرابورە جەمسەرىت دەستارى زيان بە دەوریدا دەسپرايەو ،
 لىرەدا مەولانا باسى دلى و روروزاند ، كە پىچ پايەو پىزىكى مەيە لە زىانى
 مەو قداو ، وە ئەو شتە سەرسور ھەنەر و گەنجىنەي كە گرتویدە خوى ،
 وە باسى ئەوئە كۆر دوو كە لەنى مەو قە باخچەيەكى ھەلگرتووە كە لە
 بەھارىكى ھەمىشە يدايو ھەردەم پىر بەرھەمە ، وە ئادەبىزاد لەو لەشە
 بچو كە يدا جىھانىكى ھەلگرتووە كە زۆر فراوانترە لەم جىھانە ماددىە ،
 نە ترسى ھەيە لە دوژمن وە نە دزىش دىت بە لايدا .

« دل شارىكى ئەمىنى ئاوەدانە ، وە قەلايەكى قىياسى پارىزاو ،
 باخچەيەكى پىرۆزە نىعمەتە كەي ناپرېتەو ، سەرچاوە كەي ووشك
 نايىت و بە فەرمانى پەروەردگارى ھەردە لە بەرھەمدايە » .

ٺهوهي باس ڪردووه ڪه باخچه گاني جيهان ته مهنيان ڪورتهو
پرزگاريان نايبت له دوردو به لا ، به لام درهختي دل هميشه سهوزو
بهرداره «باخچه له سهرخو پي ده گات وه زوو له ناو ده چيٽ» به لام دل
زوو پي ده گات ، درهنگيش له ناو ده چيٽ •

« باخچهي لهش ٺهوهنده ناخائيي دهرزي وه ده پيٽ به بوشو
به لاش بويه هميشه خاونه ڪهي هاوار ده گات ، خهريڪي • • ناخ
هه لکيشانه - واحسرتاه - به لام باخچهي دل هميشه سهوزو بهرداره ،
بويه خاونه ڪهي هاوار ده گات • • ٺاي لهم خو شيه - وافرحتاه - » •

وه ٺهوهي دهميه ويٽ ڪه پاريزگاري تهن دوستي و لاويٽي بڪاو ،
ههول ددهات وه ڪو لاويڪي به هيز بمينيته وه ، ٺاواته ڪهي نايته دي ،
به لام ٺهوهي چاو ديري دلي ده گات و چاڪ پهروه ردهي ده گات ٺه و ڪاته
پوحي به لاويٽي دهمينيته وه و ، به زنيڪي چالاڪي ده پيٽ و ، له گهل
دليڪي ٺارام ، بيرنيڪي ساغ و ، دلشاد و شادمان ده پيٽ « ٺاگات له دلٽ
بيٽ يا به لاوي بمينيته وه و ، با له سهه رپووت نور بدره وشيٽه وه ، » •

(ٺاگات له دلٽ بيٽ يا به لاوي بمينيته وه ، ههروه ڪو (الصهاء -
رهنگ شه رابي) وه ڪراوه بيت ، ههروه ڪو گوليڪي گهشاوهي دهم
به بزه) •

به لام با ووشهي «دل» له خوٽ بايي نه ڪات مه به ستمان له و پارچه
گوشته نيه ڪه ههردهم له سنگدا له ليندانداهيه ، ڪه چاوچنوڪي ههواو
ٺاره زووي تيا ڪوبوٽه وه ، ٺهوه دلي پي ناوتريت ڪه تامي خوشه ويستي
نه چه شتي ، وه ماناي يه قين نه زاني ، وه هيچ جو ره شه و قيني نيه
گهريٽو گو له ڪهي نه ڪرايٽه وه وه شهوه ڪهي نه دره وشيٽه وه ، وه ٺهوه
به دل دانابزيٽ به لڪو پارچه به ردي يان تهخته يه ڪه •

« ټډو دلته تهسک و تاریکه ، ههروه کور دلی جوله که - بهود بی بهشه
له خوښه ویستی - ملک وود - وه نه ددروښتته ووه ، نه پرووناک
ده پتته وه نه ده کریتته وه نه فراوان ده پتت » .

ټم دلته مردووه ، دلته زیندووه کان یهک ناگر نه وه له ل، فزو
شپوه یان نه پتت ، ههروه کور چیرن ټهو نورهی که له چاوتی پروونو
پرووباره کانداه پروات بی بی ده لیرن ټاو ، وه ټه ویشی که ټیکه ، ده پتت به
قورپو لیتته و زونگا وده کن بی بی ده وتری ټاو ، به لآم یه که میان ټینریتی
ده شکیتتی جل و بهرگت خاویڼ ده کاته وه ، به لآم دووه میان له بهر بیسی
ده بی ددستی لئی بشو پتته وه . ټه مه یه جیاوازی له نیوان دلته و دلته کی
نر دلی پیغه مبهران و ټه لیاکان له ټاسمان بهر زتره ده پتته وه ، به لآم دلی
له بنیاده مچووه کان ته نه ټه وه یه که له دل ده چن ، ټه گینا له راستیا دل
لین ، وه ته گهر بلتت « دلته » پروانه چی ده لیتت :-

(ده لیتت : دلته ! ده که م : ټایا ده زانی دل له پاسپارده کانی ټاسمانه ؟
بی گومان قورپو لیتته ټاوی ټسایه ، به لآم بیزت نایه ددستی لئی بشو پتت ،
چونکه قورپو لیتته زیاتره و زان بووه به سر ټاوه که داو بیزی لئی
ده که پتته وه ، وه ټه وهی له ناو سنگتایه و لئی ددات نوری مه نهی دل
چونکه دلی راسته قینه ټهو دلته یه که بهر زتر پتت له بهرزی ټاسمان ،
ټه ویشن دلی پیغه مبهران و پیاو چا کانه .

بؤ ټه وهی دلی خو پتته و خوښ کات و نایه و پتت دلی بشکیتت و هیمه تی
لئی بی پتت ، ده لئی (ټهو دلته ی هه ته و که س لیتت ناکر پتت ټهو خودا به که رده مه
لئی کړیو پتت ، له پرووی پتت و نه زله وه ، له بهر ټه وهی هیچ جیوره
دلته له دلته کان په فز ناکاته وه ، چونکه مه بهستی ټه وه نیاه فزانجت
لئی بکات) .

پاشان ئامۇزگارى خوينەر دەگات بۇ ئەوھى خۆى دەربازكات
 لەم قەفەسە ئالتونبە كە ناۋنراۋە «گەدە» و ، بفرېت لە بۆشايى دلى
 فراوان و ، تى پوانىن لە دروست كراۋە سەرسوپھىنەرەكانى خۋاى
 گەرەو ، چىز ۋەرگرتن لە گيان - پۈچ - دەلى : «گەدەو ماددە پەرستى
 برىتە لە پەردەيەكى ئەستور لە نيوان تۆۋ پەرۋەردگارت ئەگەر ئەو
 پەردەيەت لا برد ئەو بكانە لە نيوان تۆۋ پەرۋەردگار ھىچ جۆرە بەربەستىك
 نامىيىت ، ئەمجا سنورى گەدە بېرەو بپۆ بەرەو دل ، ئەو كاتە پراستەوخۆ
 بە بى ھىچ پەردەيەك سالاۋى پەرۋەردگارت بى دەگات •

شەرەفو پىزى مروف

فەردانپەرۋاى زۆردارو ، فەلسەفەى بە ھەلەدا چوو ، ئايىنە دەسكارى
 كراۋەكان ، بوونەتە ھۆى كەم كەردنەۋەى نرخی مروف ھىنانە
 خوارەۋەى پىزو شەرەفى ، پاشان لە ئەنجامى ئەو ھەموو جەنگە وىران
 كەرە ، نەبىراۋەيەو ، لە ئەنجامى تىك چوونى بارى كۆمەلايەتى و
 ئابورى ژيانى خەلكى تووشى گرانىەكى بى شومار ھات ، ۋە خەلكى لە
 ئەنجامى درىز خايەنى و بەردەوام بوونى بىزار بېوون و ، ئاۋمىد بېوون لە
 داھاتوويان ، ھەستىكى زۆر قوليان بە سەر زەنشتى خۆيان دە كرد كە
 ئىمپرو ناويان ناۋە (مركب النقص^(۱)) ۋە مروف واى لى ھاتبوو پىز نە
 خۆى بكانەۋە •

ھەندىك لە سۆفىيەكانى عەجەم ھاتن و ، بانگەوازيكى پر لە كەفو
 كوليان كرد بۇ خۆ تواندەنەۋە و ، ئەم پەندى پىشمانەى (خۆتان بمرىن
 پىش ئەۋەى بمرن) يان كە لە ناۋ ئادابى سۆفىيەكاندا باۋ بوو زىندوو

(۱) ھەست كردن بە كەم و كورى لەدەرۋوندا

كرده و ، پوچوون له ئىنكار كردنى خو - ذات - به پادەيهك پشت ، به
 خو بهستى و ، خو ويستى كه ئىكۆشان و بزوتنه ووه ، جالاکى له سەر
 وهستاوه به تاوانى پهوشتى داده تراو ، به بهردىكى پىنگر داده ترا له پىئى
 بهر وه کامل بوونى پوچى بانگه كه ران و نوسه ران زياده په وى زوربان
 كرد له هساندانى خهلكى بو به دست هينانى سىفانى مهلايكى ، وه
 وازهين له زيان و پيوستى مروفايه تى ، ههتا گه يشته نهو پادەيهى
 بيزيان ده كرده وه له مروفايه تى خو بيان ، بازه پيان و ابوو پيشكه و تن
 له وه دايه كه شوپشيك هه لگير سين دزى مروفايه تى خو بيان ، وه واى
 ده زانى كه تاوه كو دوور بگه و ته وه له مروفايه تى و خوئى بچوئيت به
 مهلايكهت ، زياتر نزيك ده يته وه له كامل بوون و بهخته روى .

له ئه نجامى كارتى كردنى ئه م بىرو بازه ره فەلسە فيانزه ، شى بوونه وى
 به يودندى كۆمه لايه تى ، ستم و زوردارى حكومه ته كان ، ويزه
 پەش بين و هونرازه پەش بين به يدابوو ، كه به چاويلدكه يه كى په شه وه
 ده پرواينه زيان و جيهان ، بانگه وازى ده كرد بو پاگردن له زيان و سهير
 كردنى خهلكى به پەش بينى ، خراپه كارى باوكان له و تاوانى كرديان
 له و دجه نانه وه ، ههروه كو (ابو علاء المعرى) دای هينا له سه رده مى
 خویدا ، وه له ئه نجامى ئه م هه ووه هۆ سروشتيه به هيزانه خهلكى متمانهى
 نه و اويان له خو بيان و ، هيوای داهاتويان ، ناره زوى زيانان بپى ، وه
 خهلكى له م كۆمه له وه پس بووه ، بپ له ئازاوه نا بپرو دهوشى نه ما بوو ،
 ويستوو ئيرادهى كز ببوو ، وه ته عصابى نيك شكيترابوو ، جه سويديان
 ده برد به سه ربه ستى ئازله و ، سه لامه تى و بپى دهنگى بپى گيسانه كان ، وه
 نرخى نهفسى خوئى و ، شه رده فى مروفتى خوئى نه و زيانه هه و
 بهر فراوان و بهرينه نده زانى ، كه له لايدن خيوى گه و ره وه
 ناماده كرابوو ، بو فرين و بهرز بوونه و تسيادا ، وه نهو گه نه جينه گران

به‌هایانه‌و ، ئه‌و هیزه به توندانه‌و ، ئه‌و به‌هره‌م‌دزنانه‌ی که په‌روه‌ردگار له‌ده‌رونیاندا به‌دی هیناون نه‌ده‌ناسی ، وه به‌خۆیان نه‌ده‌زانی دروست کراون بۆ بۆئه‌وه‌ی ببن به «چی نشینی په‌روه‌ردگاری گشت جیهان له‌م جیهانه‌ فراواندا» و ، ئه‌م جیهانه‌ی بۆ سپیازوه‌و ئه‌م گه‌ردونه‌ش بۆ ئه‌م مل که‌چ بووه ، وه سوجده‌ بردنی مه‌لائیکه‌تیش بۆ یه‌که‌م مرۆف ئامازه‌یه - اشاره - بۆ ئه‌م مل که‌چییه ، وه هه‌ر ئه‌م مه‌لائیکه‌تانه‌ن که ئیش و کاری ئه‌م گه‌ردونه‌ هه‌ل دهورین به‌ ئه‌مری خوای گه‌وره‌و ، په‌یامه‌کانی پاده‌گه‌ئین ، وه ئه‌گه‌ر ئه‌مان مل که‌چی بۆ بنوئین ئه‌وا گه‌ردون له‌ پێش‌تر مل که‌چی بۆ ئه‌م مرۆفه‌ ده‌نوئیتت •

له‌م کۆمه‌لگایه‌ی که به‌گه‌ر مرۆفایه‌تیدا چووه‌و ، نرخ و شوینی مرۆفی له‌م جیهانه‌دا هیناوه‌ته‌ خواره‌وه ، لێرده‌مه‌ولانا «جه‌لاله‌ددینی رۆی» هه‌ستاو نوئنه‌ری راسته‌قینه‌ی بېروباوه‌پی ئاینی ئیسلامی گرته‌ ئه‌ستۆی خۆی له‌ ناوه‌ندی هۆنراوه‌ زرنه‌گه‌داره‌کنیدا ، که‌رامه‌تی شاراوه‌ی مرۆفی له‌ ژێر پاشماوه‌ی ئه‌ده‌بی ره‌ش‌بین و ، هۆنراوه‌ی دواکه‌وتوی به‌زیودا هینایه‌ جۆش و ووروزاندی ، وه ده‌ستی کرد به‌ به‌گۆرانی ووتن به‌ بالایی پیزی مرۆف و فه‌زلی مرۆفایه‌تی به‌گه‌فو کۆل و ئیمان و شیوه‌ به‌لاغه‌تیکه‌وه ، تا ژبانی کرده‌وه به‌ر کۆمه‌لاو زیندووی کردنه‌وه ، مرۆف وای لێ هات شه‌ره‌فو که‌رامه‌تی خۆی بزائیت • به‌م شیوه‌ بانگه‌وازو لاوانده‌وه‌یه‌ تیکرایی ئه‌ده‌بی ئیسلامی بوژایه‌وه‌و ، شاعیره‌کانیش هه‌ر خه‌ریکی ووتنه‌وه‌ی بوون و له‌ هه‌مان ژبانی -وتر- ده‌دایه‌وه ، جا له‌ جیهانی سۆفی‌گه‌ری شه‌بۆلکی نوێ په‌یداوو ، ده‌شیا ناوهری شانه‌زی کردن به‌ مرۆفایه‌تی (الاعتزاز بالانسانیه‌)یه‌وه •

جه‌لاله‌ددین به‌ خوئنه‌رانی شیعه‌رکانی و قوتایه‌کانی ده‌ووت که‌ خوای گه‌وره‌ مرۆفی دروست کرده‌وه‌ پایه‌ی داوه‌تی ، وه‌ک فه‌رمووویه‌تی

«لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم» وه ثم سیدآله - بهرگت - تهنهما به بهژزو بالای مروّف دابراوه ، به که لکی گیانداریکی تر نایهت ، وه خوینهر مان دهدات بو دیراسه کردنی سورته تی (التین) و ، قول یوونه وه له مانا کنی ، وه حیسابی نایهتی بو ووشه ی «احسن تقویم» بکات ، چورنکه نهه ناوونیشانی ئاده میزاده و هیچ شتیکی تر له گه لیدا به شداری ناکات •

پاشان له سهه نهه ده پروات و بادداته وه به لای سورته نی (الاسراء) وه فرموده ی خوی گه وره ده خاته وه یادمان ، ده لئی « ولتد کرنا بنی آدم » ، پاشان به خوینهر ده لئی : «تایا ئهم دواندنه ئاراسته ی ئهم مروّفه کراوه که له نرخه ی خۆی که مه ده کاته وه ، پله و پایه ی خۆی نازانیت ، هه ی غافل ؟ خوی گه وره تاجی پریزی ناوته سهرت ، وه تایه تی کردوی به و فرموده ی خۆی که ده فرموی «ولقد کرنا» وه گه ردنی - جید - ی توی پازاندونه وه به و خه لانه بوخته یه که فرموده یه تی - اعطیناک - ووتیه که به هیچ که سیتیکی تری نه وتوه •

سه ولانا ده لئی : مروّف بوخته ی ئهم گه ردونه یه و ، کوی و مسفه کانی جیهانه ، له ماشه بچوو که نمونه ی هه رچی شت هه به له م جیهانه دا کو بوته وه ، له خیر و گه نه جنه و ، شتی جیران و سهه سورده یه تر ، ئهم مروّفه نه تو مکی بی نرخه و خۆی تیدا پیچه وانه بوته وه ، گه مه له مات هیچ جوړه نه ستیره که ده رنا که ویت ، نه و ته نه یه که دلویه ئای بیچو که که چی ده ریای زانستی نیا دپراوه ، در ژیه که ی به تیکرایی سی گه زه ، که چی جیهانی تیدا پیچراوه توه ، ده لئی «مروّف ئامانجی ئهم دروست کراوانه یه له پناوی ئه ودا جیهان دروست بووه ، هه ر ته ویشه نه و جه سهه ری که ده ستاری ژبان به ده وریدا ده سورینه وه ، هه موو بوونه وهر سه سهودی پی ده به ن خوی گه وره ش بو ئهم مروّفه ، گو پرایه لئی فهرز کردوه له

سەر هه‌موو بوونه‌وهر ، هه‌رچی لهم جیهانه‌دا هه‌یه له جه‌مال و که‌مال ، هه‌موویان له پیناوی تو دروست کراون و ، به دەوری تۆدا ده‌سوپرینه‌وه ، هه‌رتۆیت که مه‌لاییکه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ جه‌سودیت پئی ده‌بهن ، پئویستت به جوانی ده‌سته‌وا - هه‌ستار - نیه ، تۆی جوانی هه‌موو دنیاو ، تۆیت ناوکاری به‌یوه‌ندی لهم بوونه‌وهرداو ، تۆیت مه‌به‌ستی راسته‌قینه ، مرۆف گه‌وه‌هه‌ره‌و گه‌ردوون پوو‌که‌شه « الانسان جوهر والکون عرض » غه‌یری ئه‌مانه هه‌مووی لاه‌کی و ، لقو سینه‌رن ، تۆیت ئامانج له‌و ژیانه‌دا خه‌زمت کردنت فه‌رزه له‌سه‌ر هه‌موو بوونه‌وهر ، شه‌رمه‌زاریه که گه‌وه‌هر مل که‌چی پوو‌که‌ش بێت » •

په‌ت دانه‌وه‌که‌ی هه‌ر به‌وه‌نده‌وه ناوه‌ستیت ، به‌لکو ده‌لێت : « مرۆف ده‌رخه‌ری سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌یه ، هه‌ر ئه‌وه ئاوینه‌ی راسته‌قینه که ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ی تیا ده‌رده‌که‌زی ، ده‌لێت : « ئه‌وه‌ی له مرۆفدا ده‌رده‌که‌ویت له که‌مالات و جوانی ، پێچه‌وانه کردنه‌وه‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌یه له مرۆفدا وه‌کو پێچه‌وانه کردنه‌وه‌ی مانگی دره‌وشاوه له ناو پوو‌باریکی پوو‌ندا ، وه دروست کراوه‌کانیش هه‌روه‌کو ئاویکی خاوتنی پووزن وایه سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ی تیا ده‌رده‌که‌ویت ، وه عه‌دل و عیلم و لوتفی تیا پێچه‌وانه ده‌بێته‌وه ، هه‌روه‌کو چۆن پوو‌ناکی ئه‌ستیره دره‌وشاوه‌کان پێچه‌زانه ده‌بێته‌وه له ئاویکی به‌ر به‌ره‌لادا » •

له گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ست به‌ که‌م و کورتی و ، کۆله‌واری خۆی ده‌کات له وه‌سف کردنی ئاده‌میزادو ، مه‌زنی و ووردتیی ئه‌و کاره ، وه به‌و به‌ری ئازایی و راسته‌پروویی به‌وه پای ده‌گه‌یه‌نیت و ده‌لێت :-

دەربارەى مەرفايەتى تەنھا ئەو نەبىت كە ئازەل دەيزانىت لە خواردنو
خواردنەووە پابواردنو بە كەل بوون .

بەو پەپى راستەپروويى يەووە دەئىت : (ئەوانە مەرفاينىن بەلكو تەنھا
وينەى مەرفاين ، ئەوانەى كە نان حوكم دەدا بە سەرياندا ، وە شەھووت
، مەرفايەتى تىدا كوشتون) . زۆر بە بەدەگمەن پياوى راستەقىنە دەست
دەكەوت لە سەردەمى مەولانادا ، ھەروەكو بە دەگمەن پەيدا بووە لە
غەبرى سەردەمى مەولانادا ، بە ناچارى گەشتوووە ئەو پادەيەى كە
پشكنايران ناچار بوون بە گەلۆيى ديوجانس بە شوئىنا بەگەپتەن .

پۆمى چىرۆكىكى خۆشمان بو دەگىرپتەووە لە ديوانى شىعرە كانىدا
دەربارەى ئەم بابەتەو دەئى : « دۆئى پياويكى بە سالاجووم بەدى كرد ،
بە دەورى شارددا دەسورپايەووە ، بآيسەيەك ئاگرىشى ھەلگرتبوو ، لەو
دەجوو بە شوئىن شتىكدا بەگەپت : منىش يىم ووت : گەورەم بە شوئىن
چىدا دەگەپت ؟ ووتى بىزار بووم لە ژيان لە گەل دىندەو ئازەل و ،
زۆرىش وەرس بووم لىيان ، ئەو تادەگەپت بە شوئىن مەرفاينى عىسلاق و
شىرىكى بەجەرگ ، دلم زۆر تەنگ بوو لەو خەلكە تەمەلەوو كورت
بىنانەى لە چواردەورمدا دەيان بىنم ، يىم ووت ئەوەى بە شوئىنا دەگەپت
بە ئاسانى نابەتە دەست ، منىش زۆر بە دوويا گەپام بۆم پەيدا نەكرا ،
ووتى : منىش عەودالى بە شوئىن گەپانى شتىكم كە بە ئاسانى دەست
ناكەويت و لە سەر پىگاو بانەكان نادۆرژىتەووە .

پەزاي خواى لەسەرپت مەولانا جەلالەددىنى پۆمى ھەروەكو
ھەموو يەكەك لە پياوانى تىكۆشەر و فىكرى ئىسلامى .

آخر دعوانا الحمد لله رب العالمن

سہہ رچاوه كان

- ۱- رجال الفكر و الدعوة - ابو الحسن الندوی
- ۲- الخواطر - سعيد رمضان
- ۳- اصول الدعوة - د. عبدالکریم زیدان
- ۴- الاعلام الخمسة لشعر الاسلامي - محمد حسن الانظمي - الصاوي
علي شعلان - تحقيق الدكتور مصطفى غالب •

تعی بیینی :

یو ئهه نووسراوه بهزوری کهئک له کتییی (رجال الفكر و الدعوة) ی
(ابو الحسن الندوی) وه رگیراوه •

ناوہ پوک

- ۱- پيشه کی ۳
- ۲- سہردہ می مولانا ۱۱
- ۳- مولانا جلالہ ددینی پومی
- ۴- خاوەن بیرو ھوشینکی داھینەر ، وہ دامہ زرتہری - علم الکلام - یککی نوی ۲۷
- ۵- زہخنہی مولانا دہربارہی پشت بہستن بہ ھہستیارہ کان بۆ بریاردان لہسەر راستی یہ کانئ ئایینی ۳۱
- ۶- لیکۆلینہوہی قسہ زانی یہ کان و شیوازی مہسنہوی تیایدا ۳۹
- ۷- پینگہ بہریتی و پینگہ بہران ۴۳
- ۸- چیکمہ تی پوژی قیامہت و زیندوو بونہوہ ۴۷
- ۹- زور کارہ تی و بہسہند کارہ تی ۵۰
- ۱۰- مولانا جلالہ ددینی پومی ، بانگ و یژی خوشہ ویستی و عاتیفہ و پیزگرتنی مرؤف و مرؤفایہ تی سہردہ می خوی ۶۰

کتابی دا هاتوو

زنجیره‌ی دووم

شیخ عبدالقادر گهیلانی

ژهاری سپارډنی به کتبخانه‌ی نیشنمانی

له به‌غدا ۱۲۶۲ ی سالی ۱۹۸۵

زنجیره‌ی ناودارانی ئیسلام

مه‌ولانای پرمی

نازاد ره‌ووف

رانیه - ۱۹۸۵